

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2024. április 3.
(OR. en)

2022/0104 (COD)

PE-CONS 87/23

ENV 1517
IND 700
CODEC 2539
AGRI 835
COMPET 1290
COMER 156
SAN 755
MI 1143
CONSOM 496
ENT 276

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK tanácsi irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... IRÁNYELVE

(...)

az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló
2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és a hulladéklerakókról szóló
1999/31/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke
(1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 443., 2022.11.22., 130. o.

² HL C 498., 2022.12.30., 154. o.

³ Az Európai Parlament 2024. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i közlemény megalkotja Európa arra irányuló stratégiáját, hogy 2050-re klímasemleges, tiszta és körforgásos gazdaság jöjjön létre, optimalizálva az erőforrás-felhasználást, -újrafelhasználást, és -gazdálkodást, minimalizálva a szennyezést, elismerve ugyanakkor, hogy mélyreható átalakítást hozó szakpolitikákra van szükség, továbbá meg kell védeni a polgárok egészségét és jóllétét a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Célja továbbá az is, hogy az ilyen átmenet méltányos és inkluzív módon menjen végbe, és senkit se hagyjanak hátra. Emellett az Unió elkötelezett a Párizsi Megállapodás⁴, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend és az abban foglalt fenntartható fejlődési célok, valamint az Egészségügyi Világszervezetben való szerepvállalása mellett is. Az Unió 2020. októberi, a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiája és a 2021 májusában elfogadott szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv kifejezetten az európai zöld megállapodás környezetszennyezési szempontjaival foglalkozik. Ezzel párhuzamosan az új európai iparstratégia tovább hangsúlyozza a transzformatív technológiák potenciális szerepét. A 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ felülvizsgálatához kapcsolódó, különleges jelentőséggel bíró egyéb szakpolitikák között megemlíthető az európai klímarendelet⁶, az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag, az uniós metánstratégia és a globális metánkibocsátás csökkentésére vonatkozó glasgow-i kötelezettségvállalás, az uniós alkalmazkodási stratégia, a biodiverzitási stratégia, „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia, a talajvédelmi stratégia és a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezés. Ezen túlmenően az Ukrajna elleni orosz agressziós háborúra adott uniós válasz részeként a REPowerEU kezdeményezés közös európai fellépést javasol az energiaellátás diverzifikálásának támogatása, a megújuló energiára való átállás felgyorsítása és az energiahatékonyság javítása érdekében.

⁴ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

- (2) A Bizottság az európai zöld megállapodásban bejelentette az uniós intézkedések felülvizsgálatát a nagy ipari létesítményekből származó szennyezés kezelése érdekében, beleértve a jogszabályok ágazati hatályának felülvizsgálatát, valamint annak vizsgálatát, hogy miként lehet azokat teljes mértékben összhangba hozni az éghajlat-politikával, az energiapolitikával és a körforgásos gazdaságra vonatkozó politikával. Emellett a szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv, a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia az erőforrás-hatékonyság és az újrafelhasználás javítására szólít fel, a szennyező anyagok kibocsátásának a forrásnál történő csökkentése mellett, beleértve azokat a forrásokat is, amelyek jelenleg nem tartoznak a 2010/75/EU irányelv hatálya alá. A bizonyos agráripari tevékenységekből származó szennyezés kezelése és ezzel egyidejűleg az európai zöld megállapodás környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzései szempontjából számos járulékos előnnyel járó fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok előmozdítása érdekében tehát e tevékenységeket az említett irányelv hatálya alá kell vonni.

- (3) Az Unió nyersanyag-kitermelő ipara kulcsfontosságú az európai zöld megállapodás és az uniós iparstratégia – ideértve e stratégiára vonatkozó bármely naprakésszé tett – célkitűzéseinek eléréséhez. A fémek stratégiai jelentőséggel bírnak a digitális és zöld átállás, az energetikai és a nyersanyagszektor átalakulása és a körforgásos gazdaságra való átállás szempontjából, továbbá az Unió gazdasági rezilienciájának és autonómiájának megerősítése érdekében. E célkitűzések eléréséhez tovább kell fejleszteni a fenntartható hazai kapacitásokat és kínálatot, különösen a növekvő globális kereslet, az ellátási láncok sebezhetősége és a geopolitikai feszültségek fényében. Ehhez hatékony, testreszabott és összehangolt intézkedésekre van szükség az elérhető legjobb technikák kidolgozásának és alkalmazásának biztosítása érdekében, olyan eljárások alkalmazása révén, amelyek a leghatékonyabbak és a lehető legkisebb hatást gyakorolják az emberi egészségre és a környezetre. A 2010/75/EU irányelv irányítási mechanizmusai, amelyek szorosan bevonják az ipari szakértőket a konszenzuson alapuló és testre szabott környezetvédelmi követelmények kidolgozásába, támogatni fogják e tevékenységek fenntartható növekedését az Unióban. A közösen elfogadott előírások kidolgozása és rendelkezésre állása egyenlő versenyfeltételeket eredményez az Unióban, biztosítva egyúttal az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét. Ezért helyénvaló ezeket a tevékenységeket a 2010/75/EU irányelv hatálya alá vonni, a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló jogszabály⁷⁺ sérelme nélkül. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv támogatni fogja az Unióban lévő ipart projektek kidolgozásában, és elő fogja segíteni az Unióban lévő bányászati tevékenységek fenntartható és konszenzuson alapuló növekedését a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló rendelet 2030-as referenciaértékeivel összhangban. Az ipari kibocsátásokról szóló irányelv elő fogja segíteni a kritikus fontosságú nyersanyagokról szóló rendelet egyszerűsített engedélyezési eljárására vonatkozó célok elérését azáltal, hogy támogatja a tagállamokat a működési engedély feltételeinek meghatározásában és az engedélyek gyors kiadásában.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... rendelete (...) a kritikus fontosságú nyersanyagok biztonságos és fenntartható ellátását biztosító keret létrehozásáról, valamint a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1724 és az (EU) 2019/102 rendelet módosításáról (HL L ... ELI...).

⁺ HL: Kérjük, illessze be a szövegbe a PE-CONS 78/23 (2023/0079(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát, és a lábjegyzetbe az említett rendelet adatait és közzétételi hivatkozásait.

- (4) E módosító jogi aktusnak egyértelművé kell tennie, hogy a szagszennyezést figyelembe kell venni az elérhető legjobb technikák (a továbbiakban: a BAT) meghatározása és az engedélyek kiadása vagy felülvizsgálata során.
- (5) Az engedélyek megadása és felülvizsgálata során kifejezetten figyelembe kell venni az ipari kibocsátások által a víztestek állapotára gyakorolt hatásnak a vízáramlás dinamikájának változásai miatt bekövetkező lehetséges súlyosbodását.
- (6) Az állattartás révén jelentős mennyiségű szennyező anyag kerül kibocsátásra a levegőbe és a vízbe. Az ilyen szennyező anyagok – többek között ammónia, metán, nitrát és üvegházhatású gázok – kibocsátásának csökkentése, és ezáltal a levegő, a víz és a talaj minőségének javítása érdekében lejjebb kell vinni azt a küszöbértéket, amely felett a sertés- és baromfitelepek a 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartoznak. A Bizottságnak ezért értékelnie kell és jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és Tanácsnak, hogy szükség van-e uniós fellépésre az állattartásból, különösen a szarvasmarhatartásból származó kibocsátások átfogó kezelése érdekében, figyelembe véve a rendelkezésre álló eszközök körét és az ágazat sajátosságait. Ezzel párhuzamosan a Bizottságnak bizonyítékok alapján értékelnie kell és jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy szükség van-e uniós fellépésre a belső piacon forgalomba hozott termékek tekintetében a globális környezetvédelmi célkitűzés eléréséhez az állattenyésztésből származó kibocsátások megelőzése és szabályozása révén, az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban.

- (7) A vonatkozó BAT-követelmények figyelembe veszik e létesítmények jellegét, méretét, állománysűrűségét és összetettségét – ideértve a tartási rendszerek sajátosságait –, valamint azok lehetséges környezeti hatásait. A BAT arányossági követelmények arra ösztönzik a mezőgazdasági termelőket, hogy egyre inkább környezetbarát mezőgazdasági gyakorlatokra térjenek át.
- (8) Az alacsony állománysűrűségű vagy ökológiai termelési rendszerben üzemelő létesítményekben folytatott sertéstartást mentesíteni kell a 2010/75/EU irányelv hatálya alól, mivel ezek pozitívan járulnak hozzá a tájvédelemhez, az erdőtüzek megelőzéséhez, valamint a biológiai sokféleség és az élőhelyek védelméhez. Ennek a mentességnek ki kell terjednie azokra az alacsony állománysűrűségű, legeltetésen alapuló sertéstartási létesítményekre is, amelyekben az állatokat az év nagy részében – különösen nappal – szabadon tartják, és ahol az időjárási és biztonsági feltételek biztosítják az állatok jóllétét, vagy szezonálisan a szabadban tartják azokat. Az állományűréség kiszámításához használt területet a létesítményben tartott állatok legeltetésére vagy a létesítményben az állatok takarmányozására használt növények termesztésére kell használni.

- (9) Az Unió felelőssége, hogy továbbra is vezető szerepet töltsön be a globális éghajlat-politikai fellépésben, többek között azáltal, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban legkésőbb 2050-re megvalósítja a klímasemleges Unióra vonatkozó célkitűzést. Az állattenyésztésből eredő metánkibocsátás globális szintű kezelése hozzájárulhatna az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez. Erre a csökkentésre sürgető szükség van, ha a világ a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt kívánja tartani az iparosodás előtti szinthez képest, és törekedni kíván arra, hogy a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-os mértékűre korlátozza.
- (10) „A termelőtől a fogyasztóig” stratégia azt a kötelezettségvállalást tűzte ki céljául, hogy előmozdítsa a szabványügyi testületekben a fenntartható élelmiszerrendszerekre való globális átállást, és irányítsa a nemzetközi fenntarthatósági szabványokkal kapcsolatos munkát. Az Unió továbbra is arra fog törekedni, hogy a megfelelő nemzetközi testületekben előmozdítsa a nemzetközi szabványokat, és ösztönözze a magas szintű biztonsági és fenntarthatósági előírásoknak megfelelő agrár-élelmiszeripari termékek előállítását. Emellett, amint azt „Az importált mezőgazdasági és agrár-élelmiszeripari termékekre vonatkozó uniós egészségügyi és környezetvédelmi előírások alkalmazásáról” című bizottsági jelentés megállapítja, a nagyratörő egészségügyi, környezetvédelmi és egyéb fenntarthatósági előírások és célkitűzések hozzájárulnak a globális kérdésekkel kapcsolatos jogos célkitűzések eléréséhez, és az „Egy az egészség” koncepcióval is összhangban vannak. Az Unió továbbra is erőfeszítéseket tesz multilaterális szinten annak érdekében, hogy globális konszenzus szülessen a fellépés szükségességéről és a nemzetközileg elfogadott normákról.

- (11) Az Uniónak vezető szerepet kell vállalnia a nemzetközi együttműködésben is egy nyitott és méltányos multilaterális rendszer létrehozása érdekében, amelyben a fenntartható kereskedelem a zöld átállás kulcsfontosságú tényezője. Az Unió kereskedelemre és fenntartható fejlődésre vonatkozó politikájának felülvizsgálatával és „A kereskedelmi partnerségek ereje: együtt a zöld és igazságos gazdasági növekedésért” című bizottsági közleménnyel összhangban alapvető fontosságú a partnerekkel való együttműködés a nemzetközi környezetvédelmi irányítás és a nemzetközi környezetvédelmi normáknak való megfelelés előmozdítása érdekében.
- (12) A gazdaságok mesterséges felosztásának megakadályozása érdekében – amely felosztás a gazdaságok számosállategység-kapacitásának az ezen irányelv alkalmazásához az Ia. mellékletben meghatározott küszöbértékek szintje alá történő csökkenését eredményezhetné – a tagállamoknak intézkedéseket kell elfogadniuk annak biztosítására, hogy amennyiben két vagy több létesítmény egymáshoz közel helyezkedik el, és üzemeltetőjük azonos, vagy ha e létesítmények gazdasági vagy jogi kapcsolatban álló üzemeltetők ellenőrzése alatt állnak, az illetékes hatóság ezeket a létesítményeket az állatállományra vonatkozó kapacitás kiszámítása céljából egyetlen egységnek tekinthesse. A vegyes gazdálkodásra vonatkozó küszöbérték nem használható fel az egyes állatállományokra vonatkozó küszöbérték megkerülésére.

- (13) Az Unióban 2030-ig és azt követően valószínűleg jelentősen megnő majd az elektromos meghajtású gépjárművekben használt akkumulátorok gyártására szolgáló nagy méretű létesítmények száma, növelve az Unió globális akkumulátorgyártásban való részesedését. Az akkumulátorok értékláncán végzett számos tevékenységet a 2010/75/EU irányelv már szabályozza, az akkumulátorokat pedig – mint termékeket – az (EU) 2023/1542 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ szabályozza. A 2010/75/EU irányelv hatályát azonban ki kell terjeszteni a nagy akkumulátorgyártó létesítményekre, annak biztosítására, hogy azokra a 2010/75/EU irányelvben meghatározott követelmények is vonatkozzanak. A 2010/75/EU irányelv hatályának a kizárólag akkumulátorokat összeszerelő létesítményekkel szemben a nagy akkumulátorgyártó létesítményekre való kiterjesztése révén átfogó módon javítható az akkumulátorok fenntarthatósága, és minimálisra csökkenthető azok környezetre gyakorolt hatása az életciklusuk során. Ez hozzá fog járulni az akkumulátorgyártás olyan növekedéséhez, amely fenntarthatóbb.
- (14) A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférés további erősítése érdekében világossá kell tenni, hogy a 2010/75/EU irányelv alapján a létesítmények számára kiadott engedélyeket az interneten díjmentesen és a regisztrált felhasználók hozzáféréseinek korlátozása nélkül elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára, biztosítva egyúttal a bizalmas üzleti információk védelmét.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.).

- (15) A tagállamoknak olyan elektronikus engedélyezési rendszereket kell kifejleszteniük, amelyek csökkentik az üzemeltetők és az illetékes hatóságok adminisztratív terheit, javítják az információkhoz való nyilvános hozzáférést és megkönnyítik a nyilvánosság részvételét az engedélyezési eljárásokban. A Bizottságnak támogatnia kell a tagállamokat az elektronikus engedélyezés fejlesztésében azáltal, hogy megszervezi a tagállamok közötti információcserét és iránymutatást nyújt a bevált gyakorlatokról.
- (16) A szennyezések hatása – ideértve a váratlan eseményeket vagy baleseteket is – túlterjedhet az adott tagállam területén. Ilyen esetekben – a 2012/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹ sérelme nélkül – a váratlan események vagy balesetek emberi egészségre és környezetre gyakorolt következményeinek korlátozása és a további lehetséges váratlan események vagy balesetek megelőzése érdekében azonnali információcserére és szoros együttműködésre van szükség az ilyen események által érintett vagy esetlegesen érintett tagállamok illetékes hatóságai között. Ezért egy másik tagállamban a környezetet vagy az emberi egészséget jelentősen érintő bármely váratlan esemény vagy baleset bekövetkezése esetén elő kell segíteni az információcserét és a határokon átnyúló és multidiszciplináris együttműködést az érintett tagállamok között a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt következmények korlátozása, valamint további lehetséges váratlan események és balesetek megelőzése érdekében.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/18/EU irányelve (2012. július 4.) a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről (HL L 197., 2012.7.24., 1. o.).

- (17) A tagállamoknak a 2010/75/EU irányelv alapján megfelelésbiztosítási intézkedéseket kell elfogadniuk a természetes vagy jogi személyekre rótt kötelezettségeknek való megfelelés előmozdítása, nyomon követése és érvényesítése érdekében. A megfelelésbiztosítási intézkedések részeként a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv végrehajtásáért és érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságok elegendő számú képzett személyzettel és elegendő pénzügyi, műszaki és technológiai erőforrással rendelkezzenek az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos feladataik eredményes ellátásához.
- (18) A megfelelésbiztosítási intézkedések részeként az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy amennyiben az engedélyben foglalt feltételek folyamatos megsértése és az ellenőrzési jelentésben foglalt határozatok végrehajtásának elmulasztása veszélyt jelent az emberi egészségre vagy jelentős káros hatással járhat a környezetre nézve, felfüggeszék a létesítmény működését e veszély elhárítása érdekében.
- (19) Az ivóvízforrásokat – köztük a határokon átnyúló ivóvízforrásokat – érintő szennyezés vagy a szennyvíz-infrastruktúrát érintő szennyezés esetében az illetékes hatóság tájékoztatja az érintett ivóvíz-szolgáltatókat és szennyvíztisztítótelep-üzemeltetőket a szennyezés által az emberi egészségben vagy a környezetben okozott károk megelőzése vagy orvoslása érdekében hozott intézkedésekről.

- (20) A 2010/75/EU irányelv értékelése azzal a következtetéssel zárult, hogy a vegyi anyagok felhasználásával járó kockázatok hatékonyabb kezelése érdekében meg kell erősíteni az említett irányelv és az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ közötti kapcsolatokat a 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartozó létesítményekben. Az Európai Vegyianyag-ügynökség (a továbbiakban: az ECHA) által a vegyi anyagokkal kapcsolatban végzett munka és a BAT-referenciadokumentumok 2010/75/EU irányelvvel összhangban történő kidolgozása közötti szinergiák kialakítása érdekében az ECHA-t hivatalos szereppel kell felruházni a BAT-referenciadokumentumok elkészítésében.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) létrehozásáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

(21) A Bizottságnak ösztönöznie kell, hogy az érdekelt felek és a civil társadalom képviselői, köztük az emberi egészség vagy a környezet védelmének előmozdításában részt vevő nem kormányzati szervezetek részt vegyenek az információcserére szolgáló fórumban. A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökség részt vegyen az információcserében, amennyiben az Ügynökség szakértelme hasznos az információcsere tekintetében. Tekintettel a hatáskör kiterjesztésére, valamint a cserefórum és a technikai munkacsoport növekvő munkaterhére, a Bizottságnak a fórum és a technikai munkacsoport működésének biztosítása érdekében kellő forrásokat kell elkülönítenie, és el kell fogadnia a szükséges változtatásokat, többek között a 2012/119/EU bizottsági végrehajtási határozat¹¹ módosítása révén.

¹¹ A Bizottság 2012/119/EU végrehajtási határozata (2012. február 10.) az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben említett adatgyűjtéssel, a BAT-referenciadokumentumok kidolgozásával és minőségbiztosításukkal kapcsolatos iránymutatásokra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 63., 2012.3.2., 1. o.).

- (22) Az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek és környezeti teljesítményszintek meghatározását alátámasztó információk cseréjének megkönnyítése érdekében – a bizalmas üzleti információk integritásának megőrzése mellett – eljárásokat, többek között az érintett felek egyes kategóriáinak anonimizálásával kapcsolatos követelményeket kell meghatározni a bizalmas üzleti információk vagy bizalmas üzleti adatnak minősülő, valamint a Bizottság által a BAT-referenciadokumentumok kidolgozása, felülvizsgálata vagy naprakésszé tétele céljából szervezett információcsere keretében az iparágtól gyűjtött információk kezelésére. Biztosítani kell, hogy az információcserében részt vevő magánszemélyek ne osszanak meg bizalmas üzleti információk vagy bizalmas üzleti adatnak minősülő információkat az érintett ipari tevékenységekben és a kapcsolódó piacokon gazdasági érdekeltséggel rendelkező vállalkozások vagy szakmai szövetségek képviselőivel. Az ilyen információcsere nem érinti az uniós versenyjogot, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 101. cikkét.
- (23) Ez az irányelv a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹² és az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹³ már meghatározott kötelezettségekhez képest nem keletkeztet további kötelezettségeket a bizalmas üzleti információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

- (24) Az emberi egészség és a környezet egésze védelmének biztosítása érdekében a 2010/75/EU irányelv végrehajtásának valamennyi szakaszában szinergiákra és koordinációra van szükség más releváns uniós környezetvédelmi jogszabályokkal. Ennélfogva az említett irányelv szerinti engedélyezést megelőzően megfelelő konzultációt kell folytatni minden olyan releváns illetékes hatósággal, amely a releváns uniós környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelés terén felelősséggel bír.
- (25) A létesítmények környezeti teljesítményének és biztonságának folyamatos javítása érdekében – többek között a hulladékkeletkezés megelőzése, az erőforrás-felhasználás és a víz-újrafelhasználás optimalizálása, valamint a veszélyes anyagok használatával járó kockázatok megelőzése vagy csökkentése révén – a létesítmények üzemeltetőinek ezen irányelvvel és a releváns BAT-következtetésekkel összhangban környezetközpontú irányítási rendszert (a továbbiakban: az EMS) kell létrehozni és alkalmazni, és a releváns részeket a nyilvánosság számára elérhetővé kell tennie. Az üzemeltető számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a környezetközpontú irányítási rendszere releváns részeinek nyilvánosságra hozatalát megelőzően kitakarja vagy kihagyja a bizalmas üzleti információkat. Ezt a lehetőséget korlátozó módon kell alkalmazni, figyelembe véve, az adott eset vonatkozásában, a közzététel által szolgált közérdeket. Az EMS-nek ki kell terjednie a veszélyes anyagok használatával járó kockázatok kezelésére, valamint a veszélyes anyagok biztonságosabb alternatívákkal való lehetséges helyettesítésének elemzésére is.

- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy az EMS összhangban legyen a 2010/75/EU irányelv követelményeivel, az EMS-t az üzemeltetőnek felül kell vizsgálnia, és az üzemeltetővel szerződött külső auditornak kell auditálnia. Az auditornak vagy a 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁴ összhangban akkreditált megfelelőségértékelő szervezetnek kell lennie az ISO 17021 szabvány előírásainak megfelelően, vagy bármely olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely az 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ 2. cikk (20) bekezdésével összhangban mint környezetvédelmi hitelesítő engedélyt szerzett.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1221/2009/EK rendelete (2009. november 25.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 342., 2009.12.22., 1. o.).

(27) A dekarbonizáció, az erőforrás-hatékonyság és a körforgásos gazdaság támogatása érdekében a BAT-következtetéseknek tartalmazniuk kell a BAT-hoz kapcsolódó kötelező környezeti teljesítményszinteket és az új keletű technikákhoz kapcsolódó indikatív környezeti teljesítményszinteket a hasonló jellemzőkkel, mint például energiahordozók, nyersanyagok, termelési egységek és végtermékek, és az egész Unióban magas fokú homogenitással rendelkező egyes folyamatok esetében, olyan esetekben ahol a BAT meghatározását alátámasztó információcsere során rendelkezésre bocsátott adatok kellően megalapozottak. A BAT-következtetéseknek indikatív referenciaértékeket is tartalmazniuk kell azon egyéb esetekre vonatkozóan, amelyeket az üzemeltetőknek be kell vonniuk környezetközpontú irányítási rendszereikbe, olyan esetekben, amikor a környezeti teljesítmény nagymértékben függ a folyamatok sajátos körülményeitől. Az BAT-okhoz kapcsolódó környezetiteljesítmény-szintek és a referenciaértékek kiterjedhetnek a fogyasztási szintekre, az erőforrás-hatékonysági szintekre és az újrafelhasználási szintekre, lefedve az anyagokat, a vizet és az energiaforrásokat, továbbá a hulladékot, valamint más, meghatározott referenciafeltételek mellett elért szinteket. A környezeti teljesítményszinteket és referenciaértékeket úgy kell létrehozni, hogy figyelembe vegyék az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célzó létesítmények átalakításához szükséges erőforrásokat, valamint az egyes termékek erőforrásigényének kereslet által vezérelt változásait, például a vízfogyasztás változásait. Az illetékes hatóságnak az engedélyben meg kell határoznia a BAT-következtetésekben meghatározott, a környezeti teljesítményre vonatkozó kötelező tartományokat, valamint a vízre és a víztől eltérő erőforrásokra vonatkozó kötelező környezeti teljesítmény-határértékeket, továbbá a hulladéokra és a víztől eltérő erőforrásokra vonatkozó indikatív környezeti teljesítményszinteket, amelyek környezetvédelmi szempontból legalább ugyanolyan szigorúak, mint a kötelező tartományok, feltéve, hogy biztosítva van a kötelező tartomány alacsonyabb teljesítményű végének elérése. Az üzemeltetőnek be kell építenie a referenciaértékeket az EMS-be.

- (28) Pontosabban meg kell határozni, hogy az illetékes hatóság milyen feltételek mellett veheti figyelembe a 2010/75/EU irányelvvel összhangban megadott engedélyben a vízbe történő szennyezőanyag-kibocsátásra vonatkozó kibocsátási határértékek megállapítása során a szennyvíztisztító telep további kezelési eljárásait. A kibocsátási határértékeket olyan módon kell meghatározni, hogy biztosítsák, hogy az ilyen kibocsátások ne vezessenek a befogadó vizekben a szennyező anyagok mennyiségének növekedéséhez, és ne akadályozzák a szennyvízkezelési áramból származó erőforrások visszanyerésének képességét vagy lehetőségét ahhoz a helyzethez képest, amikor a létesítmény az elérhető legjobb technikát alkalmazza és teljesíti az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket a közvetlen kibocsátások vonatkozásában.

(29) Az emberi egészség és a környezet egésze magas szintű védelmének biztosításához többek között olyan kibocsátási határértékek megállapítására van szükség az engedélyekben, amelyek biztosítják a BAT-következtetésekben meghatározott elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó alkalmazandó kibocsátási szinteknek való megfelelést. Az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket (a továbbiakban: a BAT-AEL-ek) általában nem egyedi értékeként, hanem tartományokban fejezik ki, hogy tükrözzék az adott típusú létesítményeken belüli különbségeket, amelyek következtében a BAT alkalmazása során eltérő mértékű környezeti teljesítmény érhető el. Például egy adott BAT nem fog ugyanolyan teljesítményt biztosítani a különböző létesítmények tekintetében, előfordulhat, hogy egyes BAT-ok nem alkalmasak bizonyos létesítményekben való alkalmazásra, vagy a BAT-ok bizonyos kombinációja hatékonyabb lehet egyes szennyező anyagok vagy környezeti elemek esetében, mint más kombinációk. Az emberi egészség és a környezet egésze magas szintű védelmének elérését aláássa az a gyakorlat, hogy a kibocsátási határértékeket az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek tartományának legkevésbé szigorú végén határozzák meg, figyelmen kívül hagyva, hogy az adott létesítmény az elérhető legjobb technikák alkalmazása révén képes lenne alacsonyabb kibocsátási szinteket is elérni. Ez a gyakorlat eltántorítja az élenjáró gazdasági szereplőket attól, hogy hatékonyabb technikákat alkalmazzanak, és megakadályozza, hogy az emberi egészség és környezet magas szintű védelmét biztosító egyenlő versenyfeltételek alakuljanak ki. A kibocsátások csökkentésének biztosítása érdekében az illetékes hatóságnak a kibocsátási határértékeket az adott létesítmény számára elérhető legszigorúbb szinten kell meghatároznia, figyelembe véve a BAT AEL-ek teljes tartományát és a környezeti elemek közötti kölcsönhatásokat. A kibocsátási határértékeknek az üzemeltető által végzett, a BAT-AEL-tartomány legszigorúbb végpontjának való megfelelés megvalósíthatóságának elemzését tartalmazó értékelésen kell alapulniuk, törekedve a lehető legjobb környezeti teljesítmény elérésére az érintett létesítmény vonatkozásában; kivéve, ha az üzemeltető bizonyítja, hogy a BAT-következtetésekben leírt elérhető legjobb technikák alkalmazása csak azt teszi lehetővé az érintett létesítmény számára, hogy kevésbé szigorú kibocsátási határértékeket teljesítsen. Annak érdekében, hogy támogatást lehessen nyújtani a kibocsátási határértékeknek az engedélyekben történő meghatározásához, valamint az általánosan kötelező szabályok elfogadásához, a BAT-következtetéseknek információkat kell tartalmazniuk azokra a körülményekre vonatkozóan, amelyek lehetővé teszik alacsonyabb kibocsátási szintek megvalósítását a létesítmények hasonló jellemzőkkel rendelkező kategóriái számára meghatározott BAT-AEL-ek tartományán belül. A BAT-AEL-ek tartományán belüli kibocsátási határértékek meghatározásakor az eltérési eljárás nem alkalmazható.

- (30) A BAT-következtetéseknek azonosítaniuk kell azokat az új keletű technikákat és elérhető legjobb technikákat, amelyeket az ipari szereplők a létesítményeknek a fenntartható, tiszta, körforgásos és klímasemleges gazdaságra vonatkozó uniós célkitűzésnek való megfelelés érdekében történő átalakítása céljából alkalmazhatnak. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az ipari szereplők számára elegendő időt biztosítsanak arra, hogy a BAT-következtetésekben leírtaknak és az átalakítási tervben foglaltaknak megfelelően jelentős beruházást igénylő mélyreható ipari átalakítást hajtsanak végre BAT-ok vagy olyan új keletű technikák révén, amelyek a tervezésben vagy a technológiában jelentős változást vagy egy meglévő létesítmény felváltását vonják maguk után.

(31) Az elmúlt évek kivételes válsághelyzetei, mint például a Covid19-világjárvány és az Ukrajna elleni orosz agressziós háború, hatással voltak az Unióra és tagállamaira. E válságok váratlan és közvetlen hatást gyakoroltak az energiaellátásra és a társadalmi szempontból kritikus jelentőségű erőforrásokra, anyagokra vagy felszerelésekre, aminek következtében gyors reagálást igénylő súlyos hiányok vagy zavarok alakultak ki. Amennyiben a válságok ilyen reagálást igényelnek, annak érdekében, hogy fenn lehessen tartani az energiatermelést vagy más kritikus jelentőségű felszerelések gyártását, vagy biztosítani lehessen a kritikus létesítmények folyamatos működését, szükség lehet olyan kibocsátási határértékek és a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékek megállapítására, amelyek kevésbé szigorúak a BAT-következtetésekben meghatározott szinteknél. A kevésbé szigorú kibocsátási határértékek vagy a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékek megállapításának szükségességét egyensúlyba kell hozni a környezet és az emberi egészség védelmének szükségességével, továbbá biztosítani kell az egyenlő versenyfeltételeket és a belső piac integritását. Következésképpen a kevésbé szigorú határértékek megállapítása csak végső eszköz lehet a kevesebb szennyezést eredményező összes intézkedés kimerítését követően. Az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a létesítményből származó kibocsátás ne okozzon jelentős szennyezést. A környezetre és a közegészségügyre gyakorolt hatás felügyelete érdekében a kibocsátásokat nyomon kell követni. Egyenlő versenyfeltételek és a belső piac védelmének biztosítása érdekében a Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szigorú iránymutatást nyújthasson a figyelembe veendő kivételes válsághelyzetekre és azok körülményeire vonatkozóan. A Bizottságnak ellenőriznie kell a tagállamok által engedélyezett eltérések indokoltságát, és kifogásokat kell megfogalmaznia, amennyiben arra a következtetésre jut, hogy az eltérés nem indokolt, amely esetben a tagállamnak haladéktalanul felül kell vizsgálnia az eltérést.

- (32) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy dönthessenek úgy, hogy egyes, a 2003/87/EK irányelv¹⁶ I. mellékletében felsorolt tüzelőberendezéseket vagy széndioxidot kibocsátó egységeket mentesítene az engedélyben foglalt energiahatékonysági követelmények betartása alól.
- (33) A 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartozó létesítmények szennyezőanyag-kibocsátásának megelőzése vagy minimalizálása, valamint az egész Unióban egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében általános elvek, többek között rendszeres újraértékelésük követelménye révén pontosabban meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett engedélyezhetők a kibocsátási határértékektől való eltérések, annak érdekében, hogy az ilyen eltérések alkalmazása Unió-szerte összehangoltabb módon történjen. Emellett nem engedélyezhetők ilyen eltérések, ha azok veszélyeztethetik a környezetminőségi előírásoknak való megfelelést.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

(34) A 2010/75/EU irányelv értékelése során megállapítást nyert, hogy van némi egyenlőtlenség az említett irányelv II. fejezetének hatálya alá tartozó létesítményekre vonatkozó megfelelésértékelési megközelítések között. Annak érdekében, hogy a környezet egésze magas szintű védelmet élvezzen, az uniós jog végrehajtása következetes legyen, az egész Unióban egyenlő versenyfeltételek alakuljanak ki, valamint a vállalkozásokra és a hatóságokra nehezedő adminisztratív terhek a lehető legkisebbek legyenek, a Bizottságnak közös szabályokat kell megállapítania a kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelésére és a levegőbe és vízbe történő kibocsátások mért szintjeinek az elérhető legjobb technikák alapján történő érvényesítésére vonatkozóan. Ez utóbbi megfelelésértékelési szabályoknak elsőbbséget kell élvezniük azokkal a szabályokkal szemben, amelyeket a 2010/75/EU irányelv III. és IV. fejezete határoz meg az irányelv V. és VI. mellékletében foglalt kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelése tekintetében.

- (35) A környezetminőségi előírásokat úgy kell érteni, hogy azok az uniós jogban – például a levegőre és a vízre vonatkozó uniós jogszabályokban – meghatározott valamennyi követelményre vonatkoznak, és amelyeket egy adott környezetnek vagy a környezet egy adott részének egy adott időpontban teljesítenie kell. Ezért helyénvaló egyértelművé tenni, hogy egy létesítmény engedélyének megadásakor az illetékes hatóságoknak nem csupán azokat a feltételeket kell meghatározniuk, amelyek biztosítják a létesítmény üzemeltetésének megfelelőségét a BAT-következtetések révén, hanem – adott esetben a létesítmény adott területen előforduló szennyezéshez való konkrét hozzájárulásának csökkentése céljából és az érintett szennyező anyagok fogadó létesítményben való koncentrációját figyelembe véve – különleges kiegészítő feltételeket is bele kell foglalniuk az engedélybe, amelyek szigorúbbak a vonatkozó BAT-következtetésekben foglaltaknál, annak biztosítása érdekében, hogy a létesítmény megfeleljen a környezetminőségi előírásoknak. Ezek a feltételek szigorúbb kibocsátási határértékeket, valamint szennyezőanyag-kibocsátási terhelési határértékeket is magukban foglalhatnak, vagy korlátozhatják a létesítmény működését vagy kapacitását.

- (36) Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia és szükség esetén frissítenie kell az engedélyben foglalt feltételeket a vonatkozó jogszabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében. Az ilyen felülvizsgálatokra vagy frissítésekre akkor is sort kell keríteni, ha a létesítménynek meg kell felelnie valamely – akár új vagy felülvizsgált – környezetminőségi előírásnak, vagy ha a befogadó környezet állapota szükségessé teszi az engedély felülvizsgálatát az uniós jogszabályokban foglalt terveknek és programoknak, például a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ szerinti vízgyűjtő-gazdálkodási terveknek való megfelelés érdekében.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

(37) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény részes felei hetedik ülésükön jóváhagyták az Egyezmény Megfelelési Bizottságának az ACCC/C/2014/121. sz. ügyben tett megállapításait, amelyek szerint az Európai Unió azáltal, hogy olyan jogi keretet vezetett be, amely nem teszi lehetővé a nyilvánosság részvételét a 2010/75/EU irányelv 21. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint (5) bekezdésének b) és c) pontja szerinti újraértékelések és frissítések tekintetében, nem teljesíti az Egyezmény 6. cikkének (10) bekezdésében foglaltakat. Ezeket a megállapításokat az Unió és tagállamai jóváhagyták, az Aarhusi Egyezménynek való teljes körű megfelelés érdekében elő kell írni, hogy az érintett nyilvánosság tagjai kellő időben tényleges lehetőséget kapjon arra, hogy részt vehessen az illetékes hatóság által meghatározott engedélyezési feltételek megadására vagy frissítésére irányuló eljárásban, abban az esetben is, ha az engedélyben foglalt feltételek újraértékelésére a létesítmény fő tevékenységére vonatkozó BAT-következtetésekről szóló határozatok közzétételét követően kerül sor; ha az elérhető legjobb technikák fejlődése lehetővé teszi a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését; ha az üzemeltetési biztonság érdekében egyéb technikák alkalmazására van szükség; és akkor is, ha valamely új vagy felülvizsgált környezetminőségi előírásnak kell megfelelni.

(38) Amint arra a Bíróság is rámutat ítélezési gyakorlatában¹⁸, a tagállamok nem korlátozhatják a hatóság határozatának megtámadására vonatkozó keresetőségi jogot az érintett nyilvánosság azon tagjaira, akik beavatkoztak a határozat elfogadását megelőző közigazgatási eljárásban. A Bíróság továbbá arra is rámutat ítélezési gyakorlatában¹⁹, hogy a környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog tényleges gyakorlása és a hatékony jogorvoslat érdekében az érintett nyilvánosság tagjai számára – többek között – biztosítani kell a jogot arra, hogy a bíróságtól vagy egy illetékes, független és pártatlan testülettől ideiglenes intézkedések elrendelését kérjék valamely adott szennyezés megelőzése érdekében, beleértve szükség esetén a vitatott engedély ideiglenes felfüggesztését is. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy nem szabható a keresetőségi jog feltételül az, hogy az érintett nyilvánosság tagja milyen szerepet töltött be az ezen irányelv szerinti döntéshozatali eljárások részvételi szakaszában, különös tekintettel az engedélyek megadására és a létesítmények bezárására. Emellett bármely jogorvoslati eljárásnak tisztességesnek, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága, továbbá megfelelő és hatékony jogorvoslatot kell biztosítani, ideértve adott esetben a jogsértés megszüntetésére irányuló jogorvoslatot is. Az állattartó gazdaságok esetében a műveletek felfüggesztése semmiképpen nem sértheti az állatállomány jóllétéhez szükséges tevékenységek folytatását.

¹⁸ A Bíróság (első tanács) C-826/18. sz., *LB és társai kontra College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren* ügyben 2021. január 14-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2021:7) 58. és 59. pontja.

¹⁹ A Bíróság (nagytanács), C-416/10 sz., *Jozef Križan és társai kontra Slovenská inšpekcia životného prostredia* ügyben 2013. január 15-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2013:8) 109. pontja.

- (39) Amennyiben egy létesítmény üzemeltetése egynél több tagállamot érinthet, határokon átnyúló együttműködésre van szükség az engedélyek kiadását megelőzően, és az együttműködésnek ki kell terjednie az esetlegesen érintett többi tagállam érintett nyilvánossága tagjainak és illetékes hatóságainak előzetes tájékoztatására és a velük folytatott konzultációra.

(40) A 2010/75/EU irányelv értékelése során megállapítást nyert, hogy noha az az európai ipar átalakulásának elősegítésére irányul, nem elég dinamikus, és nem támogatja kellőképpen az innovatív folyamatok és technológiák bevezetését, beleértve azokat, amelyek elengedhetetlenek a zöld és a digitális átállás kettős céljának, valamint az európai klímarendelet célkitűzéseinek eléréséhez. Ezért bármely technika vagy konkrét technológia előírása nélkül helyénvaló megkönnyíteni a jobb környezeti teljesítményű, új keletű technikák tesztelését és bevezetését, csakúgy, mint a kutatókkal és az iparágakkal való együttműködést az államilag finanszírozott kutatási projektekben a vonatkozó európai és nemzeti finanszírozási eszközökben előírt feltételek mellett, valamint létrehozni egy célzottan az innováció támogatásával foglalkozó központot, amely összegyűjti és elemzi az említett irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekhez, többek között a baromfi- és sertéstartáshoz kapcsolódó új keletű technikákra vonatkozó információkat, és leírja az innovatív technikák fejlettségi állapotát a kutatástól egészen azok bevezetéséig a technológiai készenléti szint (a továbbiakban: a TRL) skála alkalmazásával, valamint értékeli e technikák környezeti teljesítményét, figyelembe véve egyúttal minden potenciális korlátot az adatok rendelkezésre állásával és megbízhatóságával kapcsolatban. Ez a BAT-referenciadokumentumok kidolgozásával, felülvizsgálatával és frissítésével kapcsolatos információcserét is elősegíti majd. A központ által elemzendő új keletű technikáknak legalább a TRL 6-7 szinten kell lenniük, nevezetesen a releváns környezetben (kulcsfontosságú alaptechnológiák esetében iparilag releváns környezetben) vagy a rendszerprototípus-demonstráció során üzemi környezetben igazolt technológiai szinten.

(41) A tiszta, körforgásos és klímasemleges gazdaságra vonatkozó uniós célkitűzések 2050-ig történő eléréséhez az uniós gazdaság mélyreható átalakítására van szükség. A 8. környezetvédelmi cselekvési programmal összhangban ezért a 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartozó létesítmények üzemeltetői számára elő kell írni, hogy környezetközpontú irányítási rendszereik keretében átalakítási terveket is kidolgozzanak. Ezek az átalakítási tervek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ szerinti, fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásra vonatkozó követelmények kiegészítéseként is érthetők, mivel eszközöket biztosítanak e követelmények létesítmények szintjén történő végrehajtásához. Az első prioritásnak az I. mellékletben felsorolt energiaigényes tevékenységek átalakításának kell lennie. Ezért az energiaigényes létesítmények üzemeltetőinek 2030. június 30-ig el kell készíteniük az átalakítási terveket. Az I. mellékletben felsorolt egyéb tevékenységeket végző létesítmények üzemeltetői számára pedig elő kell írni, hogy a BAT-következtetésekről szóló határozatok 2030. január 1-je utáni közzétételét követő engedély-újraértékelés és -frissítés keretében dolgozzák ki az átalakítási terveket. Az üzemeltetők számára lehetővé kell tenni, hogy egyetlen átalakítási tervet készítsenek, amely kiterjed az ellenőrzésük alatt álló valamennyi, tagállamokban lévő létesítményre, és amennyiben az átalakítási tervek elemeit már más dokumentumokban kidolgozták, és azok megfelelnek a 2010/75/EU irányelv követelményeinek, az üzemeltetők számára lehetővé kell tenni, hogy az átalakítási tervben hivatkozzanak a vonatkozó dokumentumokra. Míg az átalakítási terveknek továbbra is az üzemeltetők felelősségi körében készített indikatív dokumentumoknak kell maradniuk, az üzemeltetők által a környezetközpontú irányítási rendszereik részeként megbízott megfelelőségértékelő szervezetnek vagy környezetvédelmi hitelesítőnek meg kell győződnie arról, hogy azok tartalmazzák azokat a minimális információkat, amelyek a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján előírtak, az üzemeltetőknek pedig nyilvánosságra kell hozniuk az átalakítási terveket.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- (42) A digitális eszközök, például a digitalizált irányítási rendszerek segíthetik a szennyezéssel kapcsolatos kockázatok mennyiségi és minőségi értékelését, kezelését, valamint segíthetik az üzemeltetőket létesítményeik átalakításában.
- (43) További pontosításra van szükség a tekintetben, hogy milyen kritériumok alapján állapítható meg, hogy a hulladék elgázosításából és pirolíziséből származó tisztított gázok vagy folyadékok megfelelő mértékben meg vannak-e tisztítva ahhoz, hogy elégetésük előtt már ne minősüljenek hulladéknak.
- (44) Tekintettel a 2010/75/EU irányelv hatálya alá vonandó állattartó létesítmények nagy számára, valamint az ilyen létesítmények folyamatainak és kibocsátási mintáinak viszonylagos egyszerűségére, helyénvaló egyedi, az ágazathoz igazodó közigazgatási eljárásokat meghatározni az engedélyek kiadására és a releváns tevékenységek végzésére vonatkozóan, a nyilvánosság tájékoztatására és részvételére, a nyomon követésre és a megfelelésre vonatkozó követelmények sérelme nélkül. Ennek lehetővé kell tennie nemzeti szinten általánosan kötelező szabályok elfogadását, és a gazdaságok nyilvántartásba vételét ahelyett, hogy egyedi engedélyeket adnának ki a gazdaságoknak. A tagállamoknak biztosítaniuk, hogy általánosan kötelező szabályok és nyilvántartásba vételi eljárások garantálják az egyedi engedélyezési feltételekkel elérhető szinttel egyenértékű magas szintű környezetvédelmet.

(45) A piacra kerülő innovatív technikák várhatóan egyre nagyobb mértékben csökkentik mind a 2003/87/EK irányelv, mind a 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartozó létesítményekből származó szennyezőanyag- és üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Bár ez lehetővé teszi az említett irányelvek közötti további szinergiák megteremtését, hatással lehet azok működésére, többek között a szén-dioxid-piacon. A 2003/87/EK irányelv e tekintetben tartalmaz egy rendelkezést, amely szerint felül kell vizsgálni a 2010/75/EU irányelvvel fennálló szinergiák hatékonyságát, és amely arra szólít fel, hogy a környezetvédelmi és éghajlat-politikai vonatkozású engedélyeket hangolják össze az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseinek való megfeleléshez szükséges intézkedések hatékony és gyorsabb végrehajtásának biztosítása érdekében. Ezzel összefüggésben az innováció dinamikájának és a 2003/87/EK irányelv 8. cikkében említett felülvizsgálatnak a figyelembevétele érdekében a Bizottságnak 2028-ig, majd azt követően ötévente jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2010/75/EU irányelv végrehajtásának felülvizsgálatáról.

(46) A 2010/75/EU irányelv szerinti jelentéstétel egyszerűsítésére építve a Bizottságnak folytatnia kell annak észszerűsítését, hogy a tagállamok az említett irányelv alapján hogyan bocsátják rendelkezésre az információkat az uniós jog, és különösen az (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹⁺ egyéb vonatkozó követelményeivel. A bejelentett információknak lehetővé kell tenniük a végrehajtás és az elért eredmények érdemi felülvizsgálatát a kibocsátások és a szennyezés egyéb formái, a kibocsátási határértékek, a BAT alkalmazása, eltérések engedélyezése és a létesítmények működési állapota tekintetében. E célból a Bizottságnak ... [e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig naprakésszé kell tennie az információk tagállamok által való benyújtásának típusát, formátumát és gyakoriságát meghatározó végrehajtási határozatot.

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/...rendelete (...) ipari létesítmények környezeti adatainak bejelentéséről, az ipari kibocsátások portáljának létrehozásáról és a 166/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, ..., ELI...).

+ HL: Kérjük, illessze be a PE-CONS 101/23 (2022/0105 (COD)) dokumentumban található rendelet számát a szövegbe, és az említett rendelet adatait és közzétételi hivatkozását a lábjegyzetbe.

(47) Annak érdekében, hogy a 2010/75/EU irányelv továbbra is teljesítse a szennyezőanyag-kibocsátás megelőzésére vagy csökkentésére, valamint az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmére vonatkozó célkitűzéseit, a sertés- és baromfitartással kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó követelményeket tartalmazó üzemeltetési szabályokat kell megállapítani, az egyes tevékenységi ágazatok sajátosságainak figyelembevételével. A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az egységes feltételek megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²² megfelelően kell gyakorolni. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is.

²² Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(48) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia az ásványolaj és a gáz szárazföldi és tengeri feltárásából és kitermeléséből származó kibocsátások szabályozásának szükségességét, figyelembe véve a meglévő uniós jogszabályi keretet, beleértve az (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendeletet²³⁺ és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet²⁴, az építőipartól eltérő iparágakban használt, nem energetikai célú ipari ásványok helyszíni kezeléséből és kitermeléséből származó kibocsátások szabályozásának szükségességét, valamint az ércek az Unióban újonnan végzett helyszíni kezeléséből és kitermeléséből származó kibocsátások szabályozásának szükségességét, továbbá az I. mellékletben szereplő, a víz elektrolízisével történő hidrogéntermelésre vonatkozó tevékenységi küszöbérték felülvizsgálatának szükségességét.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... rendelete (...) az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről és az (EU) 2019/942 rendelet módosításáról (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: Kérjük, illessze be a PE-CONS 86/23 (2021/0423(COD)) dokumentumban található rendelet számát a szövegbe, és az említett rendelet adatait és közzétételi hivatkozását a lábjegyzetbe.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/30/EU irányelve (2013. június 12.) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról (HL L 178., 2013.6.28., 66. o.).

- (49) A 2010/75/EU irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a következők meghatározása tekintetében: i. a BAT-következtetések végrehajtási költségei és a lehetséges környezeti előnyök közötti aránytalanság értékelésére szolgáló egységes módszertan a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban, figyelembe véve az olyan módszereket, mint a „statisztikai emberélet-érték” (VSL) vagy az „életév-érték” (VOLY) módszerek, adott esetben, ii. a 15. cikk (6) bekezdésében említett értékelés elvégzésére szolgáló szabványosított módszertan, iii. az engedélyben a levegőbe és vízbe történő kibocsátások tekintetében meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelésére szolgáló mérési módszer, iv. az ipari átalakulással és kibocsátással foglalkozó innovációs központ létrehozásához és működéséhez szükséges részletes szabályok, v. az átalakítási tervekhez használandó formátum, valamint vi. az EMS-ből mely információk relevánsak a közzététel szempontjából, amely legalább a környezeti teljesítménymutatókra és célkitűzésekre, valamint a környezetvédelmi célkitűzések megvalósítása terén elért fejleményekre vonatkozóan információkat tartalmaz. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (50) A 2010/75/EU irányelvben meghatározott kötelezettségek hatékony végrehajtásának és érvényesítésének biztosítása érdekében meg kell határozni a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók minimális tartalmát. A szankciórendszerek közötti eltérések, a tagállamok közötti egységes végrehajtás hiánya, valamint az, hogy a kiszabott szankciók sok esetben túl enyhék ahhoz, hogy valóban elrettentsenek a jogellenes magatartástól, aláássa az Unió-szerte egyenlő versenyfeltételeket az ipari kibocsátások tekintetében.

(51) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan, és biztosítaniuk kell e szabályok végrehajtását. A tagállamok közigazgatási és büntetőjogi szankciókra vonatkozó szabályokat is megállapíthatnak. A büntetőjogi és közigazgatási szankciók kiszabása semmilyen esetben sem vezethet a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés – a Bíróság értelmezése szerinti – tilalmának (ne bis in idem elv) megsértéséhez. A jogi személyek által elkövetett legsúlyosabb jogsértések esetében, mint például a jellegüknél, mértéküknél és ismétlődésüknél fogva nagy súlyú jogsértések, vagy amennyiben ezek a jogsértések jelentős kockázatokat jelentenek az emberi egészségre vagy a környezetre, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy nemzeti szankciórendszerük olyan pénzbírságokról rendelkezzen, amelyek maximális összege az üzemeltető által a bírság kiszabásának évét megelőző pénzügyi évben elért uniós éves árbevétel legalább 3 %-a. Az említett jogsértések esetében – a 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ szerinti tagállami kötelezettségek sérelme nélkül – a tagállamok büntetőjogi szankciókat is, vagy csak büntetőjogi szankciókat is elfogadhatnak, feltéve, hogy azok hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

- (52) Amennyiben a 2010/75/EU irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések megsértése következtében károsodott az emberi egészség, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett személyek az adott kár tekintetében kártérítést igényelhessenek és kaphassanak a megfelelő természetes vagy jogi személyektől. Ezek a kártérítési szabályok hozzájárulnak a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására, valamint az emberi egészség védelmére vonatkozóan az EUMSZ 191. cikkében meghatározott célkitűzések megvalósításához. Alátámasztják továbbá az élethez, a személyi sérthetlenséghez, az egészségügyi ellátáshoz, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogot, amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2., 3., 35., illetve 47. cikke rögzít. A 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ ezen túlmenően magánszemélyeknek nem biztosít kártérítési jogot környezeti kárból vagy ilyen jellegű közvetlen kárveszélyből következően.
- (53) Ezért helyénvaló, hogy a 2010/75/EU irányelv szabályozza az egyéneknek okozott károk megtérítéséhez való jogot, és biztosítja, hogy az egyének megvédhessék jogukat a 2010/75/EU irányelv megsértéséből fakadó egészségkárosodás esetén, és ezáltal az említett irányelv végrehajtása hatékonyabb módon történjen. A kártérítési igényekre vonatkozó eljárásokat úgy kell kialakítani és alkalmazni, hogy azok ne tegyék lehetetlenné vagy rendkívül nehézé a kár megtérítéséhez való jog gyakorlását.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

- (54) A 2010/75/EU irányelv által a tagállamok eljárási autonómiájára gyakorolt hatásnak arra a mértékre kell korlátozódnia, amely szükséges az emberi egészség biztonságos környezet révén történő védelmére irányuló célkitűzések biztosításához, és nem érintheti az említett irányelv megsértése esetén a kártérítés igényléséhez való jogot megállapító egyéb nemzeti eljárási szabályokat. Az ilyen nemzeti szabályok azonban nem akadályozhatják a 2010/75/EU irányelvben előírt kártérítési mechanizmus hatékony működését.
- (55) A 2010/75/EU irányelv eltérő módon került végrehajtásra a tagállamokban abban a tekintetben, hogy a kerámiatermékek égetéssel történő gyártására szolgáló létesítmények közül melyek tartoznak az irányelv hatálya alá, mivel e tevékenység fogalommeghatározása a tagállamokra bízta annak mérlegelését, hogy a termelési kapacitásra és a kemencekapacitásra vonatkozó két kritérium közül csak az egyiket vagy mindkettőt alkalmazzák-e. Az említett irányelv következetesebb végrehajtásának biztosítása és az Unió-szerte egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében az ilyen létesítményeket az említett irányelv hatálya alá kell vonni, amikor e két kritérium közül már az egyik teljesül.

(56) A szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékek meghatározásakor az illetékes hatóságnak minden olyan anyagot figyelembe kell vennie, amelyet az adott létesítmény kibocsáthat, és amely jelentős hatást gyakorolhat a környezetre vagy az emberi egészségre; idetartoznak az újonnan megjelenő, aggodalomra okot adó szennyező anyagok is. Ennek során figyelembe kell venni a kibocsátott anyagok veszélyességi jellemzőit, mennyiségét és jellegét, valamint arra irányuló képességüket, hogy valamely környezeti elemben szennyeződést okozzanak. Adott esetben a BAT-következtetések jelentik a hivatkozási alapot azon anyagok kiválasztásához, amelyekre vonatkozóan kibocsátási határértékeket kell megállapítani, bár az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy további anyagokat választ ki. Jelenleg a 2010/75/EU irányelv II. melléklete nem kimerítő jelleggel sorolja fel az egyes szennyező anyagokat, ami nem egyeztethető össze az említett irányelvben alkalmazott holisztikus megközelítéssel, és nem tükrözi azt, hogy az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az összes releváns szennyező anyagot, beleértve az újonnan megjelenő, aggodalomra okot adó szennyező anyagokat is. A szennyező anyagok nem kimerítő listáját ezért el kell hagyni. Ehelyett a szennyező anyagoknak a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁷ II. mellékletében szereplő jegyzékére kell hivatkozni.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

- (57) Bár a hulladéklerakók az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelv hatálya alá tartoznak, nincsenek idevágó BAT-következtetések, mivel ez a tevékenység az 1999/31/EK tanácsi irányelv²⁸ hatálya alá tartozik, és ez utóbbi irányelv előírásai BAT-nak minősülnek. Az 1999/31/EK irányelv elfogadása óta végbement műszaki fejlődésnek és innovációnak köszönhetően ma már azonban hatékonyabb technikák állnak rendelkezésre az emberi egészség és a környezet védelmére. A 2010/75/EU irányelv szerinti BAT-következtetések elfogadásával lehetővé válna a hulladéklerakók üzemeltetésével kapcsolatos legfontosabb környezetvédelmi problémák kezelése, ideértve a jelentős metánkibocsátást is. Az 1999/31/EK irányelvnek ezért lehetővé kell tennie hulladéklerakókra vonatkozó BAT-következtetések elfogadását a 2010/75/EU irányelv értelmében.
- (58) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a környezet magas szintű védelmét és a környezetminőség javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az ipari tevékenységekből származó szennyezés határon átnyúló természete miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

²⁸ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

- (59) Az arányosság elvével összhangban szükséges és célszerű a környezetvédelem magas szintjének biztosítására és a környezet minőségének javítására irányuló alapvető cél megvalósításához az ipari és állattartási tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló szabályok megállapítása. Ez az irányelv az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem lépi túl a célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (60) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával²⁹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

²⁹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(61) A kis, szigetüzemben működő rendszerek részét képező tüzelőberendezések esetében – földrajzi elhelyezkedésük és a tagállamok szárazföldi hálózatával vagy egy másik tagállam hálózatával való összekapcsolás hiánya miatt – különleges kihívások merülhetnek fel, és így előfordulhat, hogy esetükben több időre van szükség a kibocsátási határértékeknek való megfeleléshez. Az érintett tagállamoknak a kis, szigetüzemben működő rendszer részét képező tüzelőberendezések tekintetében megfelelési tervet kell kidolgozniuk, amely meghatározza a kibocsátási határértékeknek való megfelelés legkésőbb 2029. december 31-re történő biztosítása érdekében hozott intézkedéseket. A tervnek ismertetnie kell az ezen irányelvnek való megfelelést biztosító intézkedéseket, a szennyezőanyag-kibocsátás nagyságrendjének és időtartamának a terv által lefedett időszakban történő minimalizálására irányuló intézkedéseket, továbbá tartalmaznia kell a keresletszabályozási intézkedésekre és a tisztább tüzelőanyagra való átállás vagy a tisztább alternatívák lehetőségeire – például a megújuló energiaforrások alkalmazására és a szárazföldi hálózatokkal vagy más tagállam hálózatával való összekapcsolásra – vonatkozó információkat. Az érintett tagállamoknak meg kell küldeniük megfelelési tervüket a Bizottságnak. Amennyiben a Bizottság kifogást emel, a tagállamoknak naprakésszé kell tenniük a tervet. Az érintett tagállamoknak évente jelentést kell tenniük a megfelelés elérése terén tett előrehaladásról.

(62) Annak érdekében, hogy a tagállamok, az illetékes hatóságok és a létesítmények időt kapjanak az új rendelkezéseknek való megfelelésre, valamint hogy a Bizottságnak legyen ideje az új rendelkezéseket figyelembe vevő új BAT-következtetések elfogadására, átmeneti rendelkezéseket kell megállapítani. A jogbiztonság szavatolása érdekében meg kell határozni azt az időpontot, amikorra mindenképpen meg kell felelni a rendelkezéseknek. Tekintettel a sevillai folyamatra és a felülvizsgálandó BAT-referenciadokumentumok számára, ezen időpontot a meglévő tevékenységek esetében 12 évben, az új tevékenységek esetében pedig 10 évben kell megállapítani. Ez nem akadályozza meg, hogy a BAT-következtetéseket korábban fogadják el és hajtsák végre, ami az ezen irányelv hatálya alá tartozó legtöbb tevékenység esetében várható. A meglévő létesítményeknek a 2010/75/EU irányelv ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját megelőző nap]-án/-én hatályos változata rendelkezéseinek kell megfelelniük mindaddig, amíg sor nem kerül új BAT-következtetések elfogadására vagy az engedély frissítésére.

(63) A 2010/75/EU és az 1999/31/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2010/75/EU irányelv módosításai

A 2010/75/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari és az állattartással összefüggő kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése)”.

2. Az 1. cikk második bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Emellett olyan szabályokat tartalmaz, amelyeket a levegőbe, a vízbe vagy a talajba történő kibocsátások megelőzésére vagy ahol az nem lehetséges folyamatos csökkentésére, a hulladék keletkezésének megelőzésére, a forráshatékonyság javítására, valamint a körforgásos gazdaság és a dekarbonizáció előmozdítására dolgoztak ki az emberi egészség és a környezet egészségének magas szintű védelme érdekében.”

3. A 2. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezt az irányelvet a II–VIa. fejezetben említett, környezetszennyezést okozó ipari tevékenységekre kell alkalmazni.”

4. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »környezetszennyezés«: emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő, zaj vagy szag – amelyek veszélyt jelenthetnek az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhatnak az anyagi javakban, illetve akadályozhatják vagy zavarhatják a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát – közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, a vízbe vagy a talajba;”

b) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. »létesítmény«: olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben, az Ia. mellékletben vagy a VII. melléklet 1. részében felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenység, amely műszakilag kapcsolódik az említett mellékletekben felsorolt tevékenységekhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;”

c) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„5a. »környezeti teljesítményre vonatkozó határérték«: az engedélyben foglalt teljesítményérték meghatározott körülmények között, bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezve;”

„9a. »mélyreható ipari átalakítás«: olyan új keletű technikák vagy elérhető legjobb technikák ipari szereplők általi alkalmazása, amelyek magukban foglalják a létesítmény egészének vagy egy részének tervezésében vagy technológiájában bekövetkező jelentős változást, vagy egy meglévő létesítmény új létesítménnyel való felváltását, amely a klímasemlegesség célkitűzésével és a környezeti járulékos előnyök optimalizálásával összhangban lehetővé teszi az üvegházhatású gázok kibocsátásának legalább az alkalmazandó BAT-következtetésekben meghatározott technikákkal elérhető szintre való rendkívül jelentős csökkentését, figyelembe véve a környezeti elemek közötti kölcsönhatásokat;”

d) a 10. pont b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) »elérhető technikák«: technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a releváns ipari ágazatban, megvalósítható műszaki és gazdasági feltételek mellett, figyelembe véve a költségeket és előnyöket, függetlenül attól, hogy az Unión belül az ilyen technikákat alkalmazzák-e, illetve előállítják-e vagy sem, mindaddig amíg azok az üzemeltető számára észszerűen hozzáférhetők;

c) »legjobb«: a leghatékonyabb technika a környezet egésze – beleértve az emberi egészséget és az éghajlatot – magas szintű általános védelmének elérése érdekében;”

e) a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. »BAT-következtetések«: a BAT-referenciadokumentum azon részeit tartalmazó dokumentum, amelyek következtetéseket von le az elérhető legjobb technikákra és az új keletű technikákra vonatkozóan, tartalmazza azok leírását, az alkalmazhatóságuk értékelésével kapcsolatos információkat, az említett technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket, az említett technikákhoz kapcsolódó környezetiteljesítmény-szinteket, a környezetközpontú irányítási rendszer tartalmát, ideértve a referenciaértékeket, a kapcsolódó nyomon követést, a kapcsolódó fogyasztási szinteket, valamint adott esetben a releváns helyreállítási intézkedéseket;”

f) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„12a. »üzemeltetési szabályok«: engedélyekben foglalt vagy az Ia. mellékletben említett tevékenységek végzésére vonatkozó, általánosan kötelező szabályok, amelyek összhangban állnak az elérhető legjobb technikák használatával, és amelyek meghatározzák a kibocsátási határértékeket, a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket, a kapcsolódó nyomonkövetési követelményeket és, amennyiben releváns, a talajon való szétterítésre vonatkozó gyakorlatokat, a környezetszennyezés megelőzését és mérséklését célzó gyakorlatokat, a tápanyag-gazdálkodást, a takarmány-előkészítést, az állattartásra szolgáló helyek kezelését, a trágyagazdálkodást – beleértve a trágya gyűjtését, tárolását, feldolgozását és a talajon való szétterítését – továbbá az elhullott állatok tárolását;”

„13a. »az elérhető legjobb technikához kapcsolódó környezeti teljesítményszintek«: a környezeti teljesítményszintek azon tartománya, amelyet BAT vagy BAT-ok együttesének normál üzemeltetési feltételek mellett történő alkalmazása eredményez; a BAT-következtetésekben leírtak szerint;”

13aa. »környezeti teljesítmény«: a fogyasztási szintek, az anyagok, a víz és az energiaforrások erőforrás-hatékonysága, az anyagok és a víz újrafelhasználása, valamint a hulladékkeletkezés tekintetében elért teljesítmény;”

13b. »referenciaértékek«: az elérhető legjobb technikához kapcsolódó környezetiteljesítmény-szintek indikatív tartománya, amelyet az EMS-ben referenciaként kell használni;”

g) a 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. »új keletű technika«: egy ipari tevékenység során alkalmazható újszerű technika, amely üzleti megvalósítása esetén vagy az emberi egészség és a környezetmagasabb szintű általános védelmét vagy az emberi egészség és a környezet legalább azonos szintű védelmét biztosítja és nagyobb költségmegtakarítást biztosít az aktuálisan elérhető legjobb technikáknál;”

h) a 17. pont helyébe a következő szöveg lép:

„17. »érintett nyilvánosság«: az engedélynek vagy az engedélyben foglalt feltételeknek a kiadására vagy naprakésszé tételére vonatkozó döntés meghozatala által érintett vagy valószínűleg érintett, vagy abban érdekelt nyilvánosság; e meghatározás alkalmazásában az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érintettnek kell tekinteni;”

i) a 23. pont helyébe a következő szöveg lép:

„23. »baromfi«: az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének 9. pontjában meghatározottak szerinti baromfi*;

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/429 rendelete (2016. március 9.) a fertőző állatbetegségekről és egyes állategészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről („állategészségügyi rendelet”) (HL L 84., 2016.3.31., 1. o.);

j) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„23a. »sertés«: a 2008/120/EK tanácsi irányelv* 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti sertés;

23b. »számosállategység«: olyan általános mértékegység, amely összehasonlítás céljából lehetővé teszi a különböző kategóriákba tartozó állatállományok összevonását, és az egyes állatállomány-kategóriák Ia. mellékletben felsorolt együttthathatóinak felhasználásával kerül kiszámításra;

* A Tanács 2008/120/EK irányelve (2008. december 18.) a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 47., 2009.2.18., 5. o.).”

k) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„48. »új keletű technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek«: a kibocsátási szintek azon tartománya, amelyet valamely új keletű technikának vagy ilyen technikák együttesének normál üzemeltetési feltételek mellett, a BAT-következtetésekben leírtak szerint történő alkalmazása eredményez, egy adott időszakra vonatkozó átlagértékként kifejezve a megadott referenciakörülmények között;

49. »új keletű technikákhoz kapcsolódó környezetiteljesítmény-szintek«: a környezetiteljesítmény-szintek azon tartománya, amelyet valamely új keletű technikának vagy ilyen technikák együttesének normál üzemeltetési feltételek mellett, a BAT-következtetésekben leírtak szerint történő alkalmazása eredményez;

50. »megfelelésbiztosítás«: a megfelelés biztosítására szolgáló mechanizmusok, három beavatkozási kategória alkalmazásával: a megfelelés előmozdítása; a megfelelés nyomon követése; utánkövetés és végrehajtás.”

5. A 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdéstől eltérve, kizárólag az V. fejezet vagy a VIa. fejezet hatálya alá tartozó létesítmények esetében a tagállamok nyilvántartásba vételi eljárást állapíthatnak meg.”

6. A 5. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok 2035. december 31-ig rendszereket fejlesztenek ki a létesítmények elektronikus engedélyezésére, és elektronikus engedélyezési eljárásokat hajtanak végre.

A Bizottság információcserét szervez a tagállamokkal az elektronikus engedélyezésről, és iránymutatást tesz közzé a bevált gyakorlatokról.”

7. A 7. és a 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Váratlan események és balesetek

A 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* sérelme nélkül, az emberi egészségre vagy a környezetre jelentős hatást gyakorló váratlan esemény vagy baleset bekövetkezése esetén a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) az üzemeltető azonnal tájékoztassa az illetékes hatóságot;
- b) az üzemeltető azonnal megtegye az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt hatások csökkentésére és az esetleges további váratlan események vagy balesetek megelőzésére szolgáló intézkedéseket; és
- c) az illetékes hatóság előírja az üzemeltető számára, hogy tegyen bármely olyan megfelelő kiegészítő intézkedést, amely az illetékes hatóság megítélése szerint az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt hatások csökkentéséhez és az esetleges további váratlan események vagy balesetek megelőzéséhez szükséges.

Az ivóvízforrásokat – beleértve a határokon átnyúló ivóvízforrásokat – érintő szennyezés, vagy közvetett kibocsátás esetén a szennyvíz-infrastruktúrát érintő szennyezés esetében az illetékes hatóság tájékoztatja az érintett ivóvíz-szolgáltatókat és szennyvíztisztítótelep-üzemeltetőket a szennyezés által az emberi egészséget és a környezetet érintő károk megelőzése vagy az okozott károk orvoslása érdekében hozott intézkedésekről.

Az emberi egészségre vagy a környezetre valamely más tagállamban jelentős hatást gyakorló bármely váratlan esemény vagy baleset bekövetkezése esetén az a tagállam, amelynek a területén a baleset vagy a váratlan esemény történt, gondoskodik a másik tagállam illetékes hatóságának azonnali tájékoztatásáról. Az érintett tagállamok közötti, határokon átnyúló és multidiszciplináris együttműködés célja a környezetet és az emberi egészséget érintő következmények csökkentése és az esetleges további váratlan események vagy balesetek megelőzése.

8. cikk

Az engedélyben foglalt követelményeknek való meg nem felelés

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyben foglalt követelmények teljesüljenek.

Emellett megfelelésbiztosítási intézkedéseket fogadnak el az ezen irányelv alapján a természetes vagy jogi személyekre rótt kötelezettségeknek való megfelelés előmozdítása, nyomon követése és érvényesítése érdekében.

- (2) Az engedélyben foglalt követelmények megsértése esetén a tagállamok biztosítják, hogy:
 - a) az üzemeltető azonnal tájékoztassa az illetékes hatóságot;
 - b) az üzemeltető azonnal megtegye a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül helyreálljon a követelményeknek való megfelelés; és
 - c) az illetékes hatóság kötelezze az üzemeltetőt arra, hogy megtegyen bármely olyan megfelelő kiegészítő intézkedést, amely az illetékes hatóság megítélése szerint a követelményeknek való megfelelés helyreállításához szükséges.

- (3) Amennyiben az engedélyben foglalt követelmények megsértése azonnali veszélyt jelent az emberi egészségre, vagy jelentős mértékű, azonnali káros hatással fenyeget a környezetre nézve, a megfelelésnek a második bekezdés b) és c) pontjával összhangban történő helyreállításáig haladéktalanul felfüggesztik a létesítmény, a tüzelőberendezés, a hulladékégető mű, a hulladék-együttégető mű vagy annak releváns része üzemeltetését.

Amennyiben az engedélyezési követelmények ilyen megsértése egy másik tagállamban az emberi egészséget vagy a környezetet veszélyezteti, az a tagállam, amelynek a területén az engedélyezési követelmények megsértése történt, gondoskodik a másik tagállam illetékes hatóságának tájékoztatásáról.

- (4) Az olyan helyzetekben, amelyek nem tartoznak az e cikk (3) bekezdésének hatálya alá, amennyiben az engedélyben foglalt követelmények tartós megsértése veszélyt jelent az emberi egészségre vagy jelentős mértékű káros hatást gyakorol a környezetre, és amennyiben nem hajtották végre a 23. cikk (6) bekezdésében említett ellenőrzési jegyzőkönyvben meghatározott, a megfelelés helyreállításához szükséges intézkedéseket, az illetékes hatóság az engedélyben foglalt követelményeknek való megfelelés helyreállításáig felfüggesztheti a létesítmény, a tüzelőberendezés, a hulladékégető mű, a hulladék-együttégető mű vagy annak releváns része üzemeltetését.

- (5) A tagállamok biztosítják a (3) és (4) bekezdésben említett, és az illetékes hatóságok által az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezéseket megsértő üzemeltetővel kapcsolatban elfogadott felfüggesztési intézkedések hatékony végrehajtását.
- (6) Az ivóvízforrásokat – beleértve a határokon átnyúló ivóvízforrásokat –, vagy közvetett kibocsátás esetén a szennyvíz-infrastruktúrát érintő megfelelés megsértése esetében az illetékes hatóság tájékoztatja az ivóvíz-szolgáltatókat és szennyvíztisztítótelep-üzemeltetőket és az érintett környezetvédelmi jogszabálynak való megfelelésért felelős összes érintett hatóságot a jogsértésről és az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető károk megelőzése vagy az okozott károk orvoslása érdekében hozott intézkedésekről.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).”

8. A 9. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg az ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének aa) pontjában és 15. cikke (4) bekezdésében foglalt, energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.”

9. A 11. cikk f) pontja a következőképpen módosul:
- „f) az energiát hatékonyan használják, és előmozdítják a megújuló energia felhasználását és – lehetőség szerint – előállítását;”
10. A 11. cikk az alábbi pontokkal egészül ki:
- „fa) az anyagi erőforrásokat és a vizet hatékonyan használják, többek között újrafelhasználás révén;
- fb) megvalósítják a 14a. cikkben meghatározott környezetközponitú irányítási rendszert.”
11. A 12. cikk (1) bekezdésének b), c) és f) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia és víz;
- c) a létesítményből származó kibocsátások forrásai, ideértve a szagkibocsátást is;”
- „f) a létesítményből származó, előre látható, az egyes környezeti elemekbe történő kibocsátások mennyisége és természete, ideértve a szagkibocsátást is, valamint a kibocsátások környezetre gyakorolt jelentős hatásainak azonosítása;”.

12. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) BAT-referenciadokumentumok kidolgozása, felülvizsgálata és – szükség esetén – naprakésszé tétele érdekében a Bizottság információcserét szervez a tagállamok, az érintett iparágak, az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító nem kormányzati szervezetek, az Európai Vegyianyag-ügynökség és a Bizottság között. Ezen információcsere a BAT-referenciadokumentumok nyolcéves felülvizsgálati ciklusát tűzi ki célul azon dokumentumokat előnyben részesítve, amelyek a legnagyobb potenciállal bírnak az emberi egészség vagy a környezet védelmének előmozdítására. Az első albekezdésben említett információcsere időtartama az egyes egyedi elérhető legjobb technikákról szóló BAT-referenciadokumentumok esetében nem haladhatja meg a négy évet.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság ... [az ezen irányelv átültetésének határideje]-ig módosítja a 2012/119/EU végrehajtási határozatot.”;

c) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

Az uniós versenyjog sérelme nélkül a bizalmas üzleti információnak vagy bizalmas üzleti adatnak minősülő információ csak a Bizottsággal és – titoktartási megállapodás aláírását követően – a tagállamokat vagy uniós ügynökségeket képviselő köztisztviselőkkel és egyéb állami tisztviselőkkel osztható meg. Az információkat anonimizálni kell oly módon, hogy azok ne utaljanak egy adott üzemeltetőre vagy létesítményre, amennyiben azokat megosztják az (1) bekezdésben említett információcserében részt vevő többi érdekelt féllel. Nem anonimizált információk csak abban az esetben oszthatók meg, ha az információk anonimizálása nem tenné lehetővé megfelelő módon a BAT-referenciadokumentumok kidolgozásával, felülvizsgálatával és szükség esetén naprakésszé tételével kapcsolatos hatékony információcserét az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító nem kormányzati szervezetek képviselőivel és az érintett ipari ágazatokat képviselő egyesületek képviselőivel, és ha e szervezetek és szövetségek ilyen képviselői titoktartási megállapodást írtak alá. A bizalmas üzleti információnak vagy bizalmas üzleti adatnak minősülő információk cseréje szigorúan a BAT-referenciadokumentumok kidolgozásához, felülvizsgálatához és – szükség esetén – naprakésszé tételéhez technikailag szükséges mértékre korlátozódik, és az ilyen bizalmas üzleti információk vagy bizalmas üzleti adatok nem használhatók fel más célokra.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság létrehozza és rendszeresen összehívja a tagállamok, az érintett iparágak és az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító nem kormányzati szervezetek képviselőiből álló fórumot.”;

e) a (3) bekezdés második albekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a BAT-referenciadokumentumok kidolgozására és minőségbiztosításukra vonatkozó iránymutatás, beleértve tartalmuk és formájuk megfelelőségét is.”;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Bizottság a levegőbe és vízbe történő, a 15a. cikkben meghatározottak szerinti kibocsátások tekintetében az engedélyben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelésére szolgáló módszerről kikéri a fórum véleményét.”;

g) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A fórumnak az első albekezdésben említett véleményét az adott BAT-referenciadokumentumért felelős technikai munkacsoport utolsó ülésétől számított hat hónapon belül be kell nyújtania.”;

h) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A döntés (5) bekezdéssel összhangban történő elfogadását követően a Bizottság indokolatlan késedelem nélkül nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a BAT-következtetéseket és a BAT-referenciadokumentumot.”

13. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza az összes intézkedést, amelyre szükség van a 11. és 18. cikkben említett követelmények teljesítéséhez. E célból a tagállamok biztosítják, hogy az engedélyeket az összes olyan érintett hatósággal folytatott konzultációt követően adják ki, amelyek felelősek az uniós környezetvédelmi jogszabályoknak, köztük a környezetminőségi előírásoknak való megfelelésért.”;

ii. a második albekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kibocsátási határértékeket a 166/2006/EK rendelet II. mellékletében felsorolt szennyező anyagokra és más olyan szennyező anyagokra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az érintett létesítmény, tekintettel természetükre, veszélyességükre, valamint a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre, figyelembe véve a vízáramlás dinamikájának változásait a befogadó víztestekben.”;

- iii. a második albekezdés a következő pontokkal egészül ki:
- „aa) környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket, a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban;
 - ab) megfelelő követelményeket, amelyek biztosítják annak értékelését, hogy szükséges-e megelőzni vagy csökkenteni az 57. cikkben foglalt kritériumoknak megfelelő anyagok vagy az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében felsorolt korlátozások hatálya alá tartozó anyagok kibocsátását;”
- iv. a második albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) megfelelő követelményeket a talaj, a felszín alatti víz, a felszíni víz és az (EU) 2020/2184 irányelv 7. cikkének megfelelően az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjainak vízgyűjtő területei védelmének biztosítására, valamint intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék nyomon követésére és kezelésére;”
- v. a második albekezdés a következő pontokkal egészül ki:
- „ba) a 14a. cikkel összhangban a környezetközpontú irányítási rendszer jellemzőit meghatározó megfelelő követelményeket;
 - bb) megfelelő nyomon követési követelményeket az erőforrások, például az energia, a víz és a nyersanyagok fogyasztására és újrafelhasználására vonatkozóan;”

- vi. a második albekezdés d) pontja a következő alponttal egészül ki:
- „iii. a 14a. cikkben említett környezetpolitikai célkitűzések megvalósítása terén elért haladásra vonatkozó információkat;”
- vii. a második albekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „e) megfelelő követelményeket a talajba, a felszíni és a felszín alatti vizekbe történő kibocsátás b) pont szerinti megelőzését célzó intézkedések rendszeres felülvizsgálatára vonatkozóan, valamint a talajnak, a felszíni és a felszín alatti vizeknek a helyszínen valószínűsíthetően előforduló, vonatkozó veszélyes anyagokkal kapcsolatos nyomon követésének megfelelő követelményeit, tekintettel a talaj, a felszíni és a felszín alatti vizek szennyeződésének lehetőségére a létesítmény területén;”
- viii. a második albekezdés h) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „h) a kibocsátási határértékeknek és a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeknek való megfelelés értékelésének feltételeit vagy a máshol meghatározott feltételekre való utalást.”

14. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

Környezetközpontú irányítási rendszer

- (1) A tagállamok előírják az üzemeltető számára, hogy az e fejezet hatálya alá tartozó valamennyi létesítményre vonatkozóan környezetközpontú irányítási rendszert (a továbbiakban: az EMS) dolgozzon ki és alkalmazzon. Az EMS-nek magában kell foglalnia a (2) bekezdésben felsorolt elemeket, valamint meg kell felelnie az EMS keretében figyelembe veendő szempontokat meghatározó releváns BAT-következtetéseknek.
- (2) Az EMS-nek tartalmaznia kell legalább a következőket:
 - a) a létesítmény környezeti teljesítményének és biztonságának folyamatos javítására irányuló környezetpolitikai célkitűzések, amelyek az alábbiakkal kapcsolatos intézkedéseket foglalnak magukban:
 - i. a hulladékképződés megelőzése;
 - ii. az erőforrás- és energiafelhasználás és a víz-újrafelhasználás optimalizálása;
 - iii. a veszélyes anyagok használatának vagy kibocsátásának megelőzése vagy csökkentése;
 - b) a jelentős környezeti tényezőkkel kapcsolatos célkitűzések és teljesítménymutatók, amelyek figyelembe veszik a releváns BAT-következtetésekben meghatározott referenciaértékeket;

- c) a 2012/27/EU irányelv 8. cikke alapján energetikai audit elvégzésére vagy energiagazdálkodási rendszer megvalósítására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó létesítmények esetében az említett irányelv 8. cikke és VI. melléklete szerinti audit eredményeinek, illetve energiagazdálkodási rendszer megvalósításának, valamint az ajánlásaik végrehajtását szolgáló intézkedéseknek a figyelembevétele;
- d) a létesítményben mint olyanban akár más anyagok összetevőiként vagy keverékek részeként jelen lévő vagy a létesítményből kibocsátott veszélyes anyagok vegyi anyag-nyilvántartása, különös tekintettel az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkében említett kritériumoknak megfelelő anyagokra és az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében említett korlátozások hatálya alá tartozó anyagokra, valamint az ilyen anyagok emberi egészségre és környezetre gyakorolt hatásának kockázatértékelése, továbbá a biztonságosabb alternatívákkal való helyettesítésük, vagy használatuk vagy kibocsátásuk csökkentése tekintetében rendelkezésre álló lehetőségek elemzése;
- e) a környezetvédelmi célkitűzések elérése és az emberi egészséget vagy a környezetet veszélyeztető kockázatok elkerülése érdekében hozott intézkedések, ideértve szükség esetén a korrekciós és megelőző intézkedéseket is;
- f) a 27d. cikkben említett átalakítási terv.

- (3) Az EMS részletességének összhangban kell lennie a létesítmény jellegével, méretével és összetettségével, valamint a létesítmény esetleges környezeti hatásainak körével.

Amennyiben az EMS-be foglalandó elemeket, köztük a célkitűzéseket, teljesítménymutatókat vagy intézkedéseket más releváns uniós jogszabállyal összhangban már kidolgozták, és azok megfelelnek e cikknek, az EMS-ben elegendő hivatkozni a releváns dokumentumokra.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az EMS-ben meghatározott, a (2) bekezdésben felsorolt releváns információk ingyenesen és a regisztrált felhasználók hozzáféréseinek korlátozása nélkül elérhetőek legyenek az interneten.

A Bizottság 2025. december 31-ig végrehajtási jogi aktust fogad el a közzététel szempontjából releváns információkról. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 75. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Amennyiben az információ közzététele hátrányosan érintené a 2003/4/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a)–h) pontjaiban felsorolt érdekek bármelyikét, az interneten történő közzététel során kitakarhatók, vagy ha ez nem lehetséges, kihagyhatók.

Az üzemeltető az ágazatra vonatkozó releváns BAT-következtetésekkel összhangban ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 34 hónapot követő hónap első napja]-ig elkészíti és alkalmazza az EMS-t, az (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi irányelv** 3. cikkének (4) bekezdésében említett létesítmények kivételével.

+ HL: Kérjük, illesszék be ezen irányelv [PE-CONS 87/23 (2022/0104(COD))] számát a szövegbe, és ezen irányelv számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását a lábjegyzetbe.

Az EMS-t rendszeresen felül kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az továbbra is megfelelő, kielégítő és hatékony legyen.

Az EMS-t első alkalommal ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 34 hónapot követő hónap első napja]-ig kell auditálni, az (EU) 2024/... irányelv** 3. cikkének (4) bekezdésében említett létesítmények kivételével. Az EMS-t legalább háromévente auditálja a 765/2008/EK rendelettel összhangban akkreditált megfelelőségértékelő szervezet vagy az 1221/2009/EK rendelet 2. cikkének 20. pontjában meghatározottak szerinti, akkreditált vagy engedéllyel rendelkező környezetvédelmi hitelesítő, aki ellenőrzi, hogy az EMS és annak alkalmazása megfelel-e ennek a cikknek.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... irányelve (...) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L, ..., ELI: ...).”

15. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Kibocsátási határértékek, környezeti teljesítményre vonatkozó határértékek, egyenértékű paraméterek és műszaki intézkedések

„(1) A szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket annál a pontnál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, és ezen értékek megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni az e pont előtt történő bármilyen hígítást.

+ HL: Kérjük, illesszék be ezen [PE-CONS 87/23 (2022/0104(COD))] irányelv számát a szövegbe.

A vízbe történő közvetett szennyezőanyag-kibocsátások vonatkozásában a létesítményen kívüli szennyvíztisztító telep hatását figyelembe lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják az érintett létesítményre, feltéve, hogy ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez, a környezet egészének azonos szintű védelme biztosított, és az üzemeltető a szennyvíztisztító telep üzemeltetőjével egyeztetve biztosítja, hogy a közvetett kibocsátások ne veszélyeztessék a szennyvíztisztító telep ezen irányelv szerinti engedélyében vagy az 1991/271/EGK irányelv szerinti egyedi engedélyben foglalt rendelkezéseknek való megfelelést, és hogy a következő követelmények mindegyike teljesüljön:

- a) a kibocsátott szennyező anyagok nem akadályozzák a szennyvíztisztító telep működését vagy a szennyvíztisztító áramból való erőforrás-visszanyerés kapacitását;
- b) a kibocsátott szennyező anyagok nem károsítják a gyűjtőrendszerekben és a szennyvíztisztító telepeken dolgozó személyzet egészségét;
- c) a szennyvíztisztító telepet olyan módon alakították ki és szerelték fel, hogy csökkentse a kibocsátott szennyező anyagokat;

- d) a vízbe kibocsátott szennyező anyagok által okozott összes terhelés nem növekszik ahhoz a helyzethez képest, amikor az érintett létesítmény kibocsátása az e cikk (3) bekezdésével összhangban a közvetlen kibocsátások tekintetében meghatározott kibocsátási határértéknek megfelelő maradt, a 18. cikk alapján előírt szigorúbb intézkedések sérelme nélkül.

Az illetékes hatóság az engedélyezési követelményekhez csatolt mellékletben meghatározza a második albekezdés alkalmazását alátámasztó indokokat, ideértve annak az értékelésnek az eredményeit, amelyet az üzemeltető végzett az előírt követelmények teljesítésével kapcsolatban.

Az üzemeltető naprakésszé teszi az értékelést, amennyiben az engedélyben foglalt követelményeket módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a második albekezdés a)–d) pontjában foglalt követelmények teljesüljenek.

- (2) A 18. cikk sérelme nélkül, a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszaki intézkedések az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen technika vagy meghatározott technológia használatát.

(3) Az illetékes hatóságnak a BAT létesítményben történő alkalmazásával az elérhető leghigorúbb kibocsátási határértékeket kell meghatároznia – az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek (a továbbiakban: a BAT-AEL-ek) teljes tartományát figyelembe véve –, annak biztosítása céljából, hogy a kibocsátások normál üzemeltetési feltételek mellett ne haladják meg a BAT-következtetésekről szóló, a 13. cikk (5) bekezdése szerinti határozatokban megállapított BAT-AEL-eket. A kibocsátási határértékeknek a teljes BAT-AEL-tartomány üzemeltető által végzett értékelésén kell alapulniuk, melynek során az üzemeltető elemzi a BAT-AEL-tartomány leghigorúbb végpontjának való megfelelés megvalósíthatóságát, és meghatározza a létesítmény által a BAT-következtetésekből ismert BAT alkalmazásával elérhető legjobb általános teljesítményt, figyelembe véve a környezeti elemek közötti esetleges kölcsönhatásokat is. A kibocsátási határértékek meghatározására az alábbiak egyike révén kerül sor:

- a) kibocsátási határértékek meghatározása BAT-AEL-ekre vonatkozó időszakokkal azonos hosszúságú vagy rövidebb időszakokra vonatkozóan és a BAT-AEL-ekre vonatkozó referenciafeltételekkel azonos feltételek mellett; vagy
- b) az a) pontban említettektől az értékek, az időszakok és a referenciafeltételek tekintetében eltérő kibocsátási határértékek meghatározása.

Amennyiben a kibocsátási határértékek meghatározására a b) ponttal összhangban kerül sor, az illetékes hatóság legalább évente értékeli a kibocsátások nyomán követésének eredményeit annak biztosítása érdekében, hogy a normál üzemeltetési feltételek melletti kibocsátások ne haladják meg a BAT-AEL-eket.

A releváns kibocsátási határértékek e cikkel összhangban történő meghatározása során alkalmazhatók a 6. cikkben említett általánosan kötelező szabályok.

Általánosan kötelező szabályok elfogadása esetén a BAT alkalmazásával elérhető legszigorúbb kibocsátási határértékeket kell meghatározni a létesítmények olyan hasonló jellemzőkkel rendelkező kategóriái számára, amelyek relevánsak az elérhető legalacsonyabb kibocsátási szintek meghatározásakor, a BAT-AEL-ek teljes tartományát figyelembe véve. Az általánosan kötelező szabályokat a tagállam állapítja meg a BAT-következtetésekben foglalt információk alapján, elemezve a BAT-AEL-tartomány legszigorúbb végpontjának való megfelelés megvalósíthatóságát, valamint meghatározva az adott kategóriákba tartozó létesítmények által a BAT-következtetésekben ismertett BAT alkalmazásával elérhető legjobb teljesítményt.

- (4) A 9. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a 13. cikk (5) bekezdésében említett, a BAT-következtetésekről szóló határozatokban foglaltak szerint az illetékes hatóság normál üzemeltetési feltételek mellett olyan kötelező tartományokat határoz meg a környezeti teljesítményre vonatkozóan, amelyeket egy vagy több időszak alatt nem szabad túllépni.

Ezen túlmenően az illetékes hatóság:

- a) normál üzemeltetési feltételek mellett, figyelembe véve a környezeti elemek közötti lehetséges hatásokat, olyan környezeti teljesítmény-határértékeket állapít meg a vízre vonatkozóan, amelyeket egy vagy több időszak alatt nem szabad túllépni, és amelyek legalább olyan szigorúak, mint az első albekezdésben említett kötelező tartományok.

- b) normál üzemeltetési feltételek mellett olyan indikatív környezeti teljesítményszinteket határoz meg a hulladékra és a víztől eltérő erőforrásokra vonatkozóan, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint az első albekezdésben említett kötelező tartományok.
- (5) A (3) bekezdéstől eltérve és a 18. cikk sérelme nélkül az illetékes hatóság bizonyos esetekben a BAT-AEL-eknél magasabb kibocsátási határértékeket is meghatározhat. Ilyen eltérésre kizárólag akkor kerülhet sor, ha valamely értékelés kimutatja, hogy a BAT-következtetésekben meghatározott BAT-AEL-ek elérése aránytalanul magasabb költségekhez vezetne a környezeti előnyökhöz képest az alábbiak miatt:
- a) az érintett létesítmény földrajzi elhelyezkedése vagy a helyi környezeti körülmények; vagy
 - b) az érintett létesítmény műszaki jellemzői.

Az illetékes hatóság az engedélyezési feltételekhez csatolt mellékletben dokumentálja a (3) bekezdéstől való eltérés indokait és az e bekezdés első albekezdésében említett értékelés eredményét, valamint az alkalmazott feltételek indokolását is.

Az első albekezdéssel összhangban megállapított kibocsátási határértékek azonban – adott esetben – nem haladhatják meg az ezen irányelv mellékleteiben meghatározott kibocsátási határértékeket.

Az ennek a bekezdésnek megfelelően engedélyezett eltérések tiszteletben tartják a II. mellékletben meghatározott elveket. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az üzemeltető benyújtsa az eltérés által az érintett szennyező anyagoknak a befogadó környezetben előforduló koncentrációjára gyakorolt hatás értékelését, és minden esetben biztosítja, hogy ne keletkezzen jelentős szennyezés, és a környezet egészének magas szintű védelme érvényesüljön. Az olyan eltérések nem engedélyezhetők, amelyek veszélyeztethetnék a 18. cikkben foglalt környezetminőségi szabványoknak való megfelelést.

Az illetékes hatóság négyévente vagy az engedélyben foglalt feltételek 21. cikk szerinti újraértékelése keretében – amennyiben az ilyen újraértékelésre az eltérés engedélyezését követő négy éven belül kerül sor – újraértékeli, hogy az e bekezdéssel összhangban engedélyezett eltérések indokoltak-e.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el egy egységes módszertan létrehozása céljából, amellyel értékelni lehet, hogy az első albekezdésben említett BAT-következtetések végrehajtási költségei nem aránytalanok-e az első albekezdésben említett lehetséges környezeti előnyökhöz képest. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 75. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (6) A (4) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóság bizonyos esetekben kevésbé szigorú környezeti teljesítményre vonatkozó kötelező tartományokat vagy környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket is meghatározhat. Ilyen eltérésre kizárólag akkor kerülhet sor, ha valamely értékelés kimutatja, hogy a BAT-következtetésekben ismertetett elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó teljesítményszintek elérése jelentősen káros környezeti hatást – beleértve a környezeti elemek közötti kölcsönhatásokat –, vagy jelentős gazdasági hatást eredményez az alábbiak miatt:
- a) az érintett létesítmény földrajzi elhelyezkedése vagy a helyi környezeti körülmények; vagy
 - b) az érintett létesítmény műszaki jellemzői.

Az illetékes hatóság az engedélyezési feltételekhez csatolt mellékletben dokumentálja a (4) bekezdéstől való eltérés indokait és az e bekezdés első albekezdésében említett értékelés eredményét, valamint az alkalmazott feltételek indokolását is.

Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a kevésbé szigorú környezeti teljesítményre vonatkozó kötelező tartományok vagy környezeti teljesítményre vonatkozó határértékek melletti üzemelés ne okozzon semmilyen jelentős környezeti hatást, ideértve a vízkészletek kimerülését, és hogy a környezet egészének magas szintű védelme érvényesüljön.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az első albekezdésben említett értékelés elvégzésére vonatkozó egységes módszertant. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 75. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (7) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve, és feltéve, hogy nem következik be jelentős szennyezés, és minden olyan intézkedést kimerítettek, amelyek kevesebb szennyezést eredményeznek, az illetékes hatóság kevésbé szigorú kibocsátási határértékeket vagy környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket állapíthat meg az üzemeltető és a tagállamok által nem befolyásolható olyan rendkívüli körülmények miatti válság esetén, amelyek a következők súlyos zavarához vagy hiányához vezetnek:
- a) energiaellátás, feltéve, hogy kiemelkedően fontos közérdek fűződik az energiaellátás biztonságához,
 - b) az üzemeltető közérdekű tevékenységeinek az alkalmazandó kibocsátási határértékekkel vagy a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékekkel összhangban történő elvégzéséhez szükséges erőforrások, anyagok vagy berendezések; vagy
 - c) azon alapvető fontosságú erőforrások, anyagok vagy berendezések, amelyek esetében a termelési teljesítmény ellensúlyozza az ilyen hiányokat vagy zavarokat, közegészségügyi vagy közbiztonsági okokból, illetve kiemelkedően fontos közérdeken alapuló egyéb kényszerítő indokból.

Az eltérés időtartama nem haladhatja meg a három hónapot. Ha az eltérés engedélyezését alátámasztó okok továbbra is fennállnak, az eltérés időtartama legfeljebb három hónappal meghosszabbítható.

Amint az ellátási feltételek helyreállnak, vagy amennyiben az energiaellátás, az erőforrások, az anyagok vagy a berendezések alternatívája rendelkezésre áll, a tagállam biztosítja, hogy a kevésbé szigorú kibocsátási határértékeket és a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket megállapító döntés hatályát veszítse, és a létesítmény megfeleljen a (3) és a (4) bekezdéssel összhangban meghatározott engedélyezési követelményeknek.

A tagállamok intézkedéseket hoznak az első albekezdésben említett eltérésből eredő kibocsátások nyomon követésének biztosítására.

Az illetékes hatóság a 24. cikk (2) bekezdésével összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az eltéréssel és az előírt követelményekkel kapcsolatos információkat.

A Bizottság szükség esetén értékelheti és iránymutatás formájában tovább pontosíthatja az e bekezdés alkalmazása során figyelembe veendő kritériumokat.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az e bekezdés alapján engedélyezett bármely eltérésről, belefoglalva az eltérés engedélyezését alátámasztó okokat és az előírt követelményeket is.

A Bizottság értékeli, hogy az engedélyezett eltérés indokolt-e az ebben a bekezdésben meghatározott kritériumok kellő figyelembevételével. Amennyiben a Bizottság a tagállami értesítést követő 2 hónapon belül kifogást emel, a tagállamok ennek megfelelően haladéktalanul felülvizsgálják az eltérést.”

16. Az irányelv a következő 15a. cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Megfelelésértékelés

- (1) A kibocsátási határértékeknek való megfelelésnek a 14. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban, normál üzemeltetési feltételek mellett történő értékelése során az érvényesített átlagos kibocsátási értékek meghatározása érdekében végzett mérések korrekciója nem haladhatja meg a mérési módszer mérési bizonytalanságát.
- (2) A Bizottság ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónapot követő hónap első napja]-ig végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza az engedélyben a levegőbe és vízbe történő kibocsátások tekintetében meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés normál üzemeltetési feltételek mellett történő értékelésére szolgáló módszert. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 75. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben említett módszernek ki kell térnie legalább az érvényesített átlagos kibocsátási értékek meghatározására, továbbá meg kell határoznia, hogy a megfelelésértékelés során hogyan kell figyelembe venni a mérési bizonytalanságot és a kibocsátási határértékek túllépésének gyakoriságát.

- (3) Amennyiben az e fejezet hatálya alá tartozó létesítmény egyben a III. vagy a IV. fejezet hatálya alá is tartozik, és az e fejezettel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés igazolása az e cikk (1) bekezdése szerint történt, úgy kell tekinteni, hogy a létesítmény normál üzemeltetési feltételek mellett teljesíti az adott szennyező anyagokra vonatkozóan a III. vagy a IV. fejezettel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeket is.”

17. A 16. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

- „(2) A 14. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett időszakos nyomon követés gyakoriságát az illetékes hatóság az egyes létesítmények engedélyében, vagy általánosan kötelező erejű szabályok keretében határozza meg.

Az első albekezdésben foglaltak sérelme nélkül az időszakos nyomon követést adott esetben a BAT-következtetésekben meghatározottak szerint, és a felszín alatti vizek tekintetében legalább négyévente, a talaj tekintetében legalább kilencévente kell elvégezni, kivéve, ha az ilyen nyomon követés a szennyeződés szisztematikus kockázatértékelésén alapul.”

18. A 16. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

- „(3) A nyomon követést végző laboratóriumok minőségellenőrzése a CEN-szabványokon alapul, illetve amennyiben CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, olyan ISO-, nemzeti vagy egyéb nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezekkel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.”

19. A 16. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a 15. cikk (5) bekezdésében említett értékelés azt mutatja, hogy az eltérésnek számszerűsíthető vagy mérhető hatása lesz a környezetre, a tagállamok biztosítják, hogy nyomon kövessék az érintett szennyező anyagok koncentrációját a befogadó környezetben. Adott esetben az ebben a bekezdésben említett nyomon követés céljára az egyes szóban forgó szennyező anyagok tekintetében, amelyeket más vonatkozó uniós jogszabályok határoznak meg, nyomon követési és mérési módszereket kell alkalmazni.”

20. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Környezetminőségi szabványok

Amennyiben egy környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket követel meg, mint amilyenek az elérhető legjobb technikák alkalmazásával elérhetőek, a környezetminőségi szabványoknak való megfelelés érdekében hozható egyéb intézkedések sérelme nélkül az engedélybe további intézkedéseket kell belefoglalni annak érdekében, hogy csökkenjen a létesítménynek a releváns területen előforduló szennyezéshez való konkrét hozzájárulása.

Amennyiben az engedélyben az első bekezdéssel összhangban szigorúbb feltételeket határoztak meg, az illetékes hatóság értékeli e szigorúbb feltételek hatását az érintett szennyező anyagoknak a befogadó környezetben előforduló koncentrációjára.

Amennyiben a létesítmény által kibocsátott szennyező anyagok terhelése számszerűsíthető vagy mérhető hatást fejt ki a környezetre, a tagállamok biztosítják, hogy nyomon kövessék az érintett szennyező anyagok koncentrációját a befogadó környezetben. E nyomon követés eredményeit az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Amennyiben az érintett szennyező anyagokra vonatkozó ellenőrzési és mérési módszereket más vonatkozó uniós jogszabályok határozzák meg, a harmadik bekezdésben említett nyomon követés céljára azokat a módszereket – ideértve adott esetben a hatásalapú módszereket is – kell alkalmazni.”

21. A 20. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető kellő időben és minden körülmények között az ilyen változtatás vagy bővítés végrehajtása előtt tájékoztassa az illetékes hatóságot bármilyen, a létesítmény jellegében vagy működésében tervezett változtatásról vagy a létesítmény bővítéséről, amelynek hatása lehet a környezetre. Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság naprakésszé teszi az engedélyt. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság kellő időben reagáljon az üzemeltető által szolgáltatott információkra.”

22. A 21. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az érintett létesítményre vonatkozó engedélyben foglalt valamennyi követelményt újraértékeljék és szükség esetén naprakésszé tegyék az ezen irányelvnek, és, adott esetben, különösen a 15. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének való megfelelés érdekében;”.

23. A 21. cikk (5) bekezdése c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „c) amennyiben szükséges egy, a 18. cikkben említett környezetminőségi szabványnak való megfelelés, beleértve az új vagy felülvizsgált környezetminőségi szabvány esetét is, vagy ha a befogadó környezet állapota szükségessé teszi az engedély felülvizsgálatát az uniós jogszabályokban meghatározott terveknek és programoknak való megfelelés érdekében;”.
24. A 21. cikk (5) bekezdése a következő ponttal egészül ki:
- „d) az üzemeltető arra irányuló kérelme esetén, hogy hosszabbítsák meg az I. melléklet 5.4. pontjában említett tevékenységet folytató létesítmény üzemeltetésének időtartamát.”
25. A 23. cikk (4) bekezdésének ötödik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „A Bizottság iránymutatást fogad el a környezeti kockázatok értékelésére vonatkozó kritériumokról, amelyet adott esetben rendszeresen naprakésszé tesz.”
26. A 24. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „d) egy létesítmény engedélyének vagy az engedélyben foglalt feltételeknek naprakésszé tétele a 21. cikk (5) bekezdésével összhangban;”

- ii. a cikk a következő ponttal egészül ki:
 - „e) engedély naprakésszé tétele a 21. cikk (3) bekezdésével vagy a 21. cikk (4) bekezdésével összhangban.”;
- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:
 - „(2) Az engedély megadására, vagy az újraértékelésére vagy naprakésszé tételére vonatkozó döntés meghozatalát követően az illetékes hatóság az a), b) és f) pont tekintetében – többek között szisztematikusan az interneten keresztül is, egy könnyen megtalálható weboldalon, díjmentesen és a regisztrált felhasználók hozzáféréseinek korlátozása nélkül – a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja a következő információkat:”;
 - ii. az a) és a c) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „a) a döntés tartalma, beleértve az engedély és annak későbbi frissítései másolatát, ideértve adott esetben az egységesített engedélyezési követelményeket is;
 - „c) a határozat meghozatala előtt tartott konzultáció eredményei – ideértve a 26. cikk szerint tartott konzultációkat is –, valamint egy arra vonatkozó magyarázat, hogy e konzultációkat miként vették figyelembe a döntésben;”

iii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a 14. cikkben említett engedélyezési követelmények – beleértve a kibocsátási határértékeket, környezeti teljesítményszinteket és a környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket is – meghatározásának módja az elérhető legjobb technikák és az elérhető legjobb technikák révén elérhető kibocsátási szintek és környezeti teljesítményszintek viszonylatában;

f) amennyiben a 15. cikkel összhangban eltérést engedélyeznek, az eltérés konkrét indokai az említett bekezdésben megállapított kritériumok alapján és az előírt feltételek.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóság szintén nyilvánosságra hozza, többek között szisztematikusan az interneten keresztül is, egy könnyen megtalálható weboldalon, díjmentesen és a regisztrált felhasználók hozzáféréseinek korlátozása nélkül:

a) a tevékenység végleges leállításakor az üzemeltető által a 22. cikkel összhangban tett intézkedésekre vonatkozó releváns információk;

b) a kibocsátások ellenőrzésének eredményei, ahogy azt az engedélyben foglalt feltételek megkövetelik, és amelyek az illetékes hatóság birtokában vannak;

c) a 16. cikk (4) bekezdésében és a 18. cikkben említett nyomon követés eredményei.”

27. A 25. cikk (1) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A felülvizsgálati eljárásban való részvétel nem függ attól, hogy a nyilvánosság érintett tagja milyen szerepet töltött be az ezen irányelv szerinti döntéshozatali eljárások részvételi szakaszában.

A felülvizsgálati eljárásnak tisztességesnek, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága, továbbá kellő és hatékony jogorvoslatot kell biztosítania, ideértve adott esetben a jogsértés megszüntetésére irányuló jogorvoslatot is.”

28. A 26. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy tagállamnak tudomása van arról, hogy egy létesítmény üzemeltetése jelentős negatív hatást gyakorolhat egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy tagállam, amely jelentős mértékben érintett lehet azt kérelmezi, az a tagállam, amelynek a területén a 4. cikk vagy a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtották az engedély iránti kérelmet, a kért vagy a IV. melléklet alapján rendelkezésre bocsátandó információkat továbbítja a másik tagállam részére egyidejűleg azzal, hogy azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi. Az említett információk alapján konzultációkat kell lefolytatni a két tagállam között, biztosítva ugyanakkor, hogy az esetlegesen jelentős mértékben érintett tagállam észrevételeit benyújtsák még azt megelőzően, hogy azon tagállam illetékes hatósága, amelynek területén az engedély iránti kérelmet benyújtották, meghozza a döntését. Amennyiben az esetlegesen jelentős mértékben érintett tagállam az érintett nyilvánossággal való konzultációra rendelkezésre álló határidőn belül nem tesz észrevételeket, az illetékes hatóság folytatja az engedélyezési eljárást.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedély iránti kérelmet észrevételezés céljából elérhetővé tegyék azon tagállam nyilvánossága számára is, amely jelentős mértékben érintett lehet, és hogy az ugyanannyi ideig elérhető maradjon, mint amennyi ideig a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban elérhető volt.”

29. Az irányelv a 26. cikk után a következő címmel egészül ki:

„IIa. fejezet

Az innováció lehetővé tétele és előmozdítása”.

30. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Új keletű technikák

A tagállamok, ahol ez lehetséges, ösztönzik új keletű technikák kifejlesztését és alkalmazását, különösen abban az esetben, ha a BAT-következtetések, a BAT-referenciadokumentumok vagy a 27a. cikkben említett, ipari átalakulással és kibocsátással foglalkozó innovációs központ megállapításai ilyen technikákat határoztak meg.”

31. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„27a. cikk

Ipari átalakulással és kibocsátásokkal foglalkozó innovációs központ

- (1) A Bizottság létrehoz és működtet egy, az ipari átalakulással és kibocsátásokkal foglalkozó innovációs központot (a továbbiakban: a központ vagy az INCITE).
- (2) A központ összegyűjti és elemzi az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek szempontjából releváns innovatív technikákkal kapcsolatos információkat, beleértve az új keletű és transzformatív technikákat is, amelyek hozzájárulnak többek között a szennyezés minimalizálásához, a dekarbonizációhoz, az erőforrás-hatékonysághoz, a kevesebb vagy biztonságosabb vegyi anyagot használó körforgásos gazdasághoz, valamint jellemzi e technikák fejlettségi szintjét és környezeti teljesítményét. A Bizottság figyelembe veszi a központ megállapításait a 13. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett információcserére vonatkozó munkaprogram kidolgozása során, valamint a 13. cikk (1) bekezdésében említett BAT-referenciadokumentumok kidolgozása, felülvizsgálata és naprakésszé tétele során.
- (3) A központ munkáját a következők segítik:
 - a) a tagállamok képviselői;
 - b) az érintett közintézmények;
 - c) az érintett kutatóintézetek;
 - d) kutatási és technológiai szervezetek;

- e) az érintett iparágak és mezőgazdasági termelők képviselői;
 - f) technológiaszolgáltatók;
 - g) az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító nem kormányzati szervezetek;
 - h) a Bizottság.
- (4) A központ – a 2003/4/EK irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított korlátozásokra figyelemmel – nyilvánosságra hozza megállapításait.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza a központ létrehozásához és működéséhez szükséges részletes szabályokat. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 75. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

27b. cikk

Az új keletű technikák tesztelése

A 18. cikk sérelme nélkül az illetékes hatóság összesen legfeljebb 30 hónapig ideiglenes eltérést engedélyezhet a 15. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott követelményektől, valamint a 11. cikk a) és b) pontjában meghatározott elvektől az új keletű technikák tesztelése vonatkozásában, feltéve, hogy az engedélyben meghatározott időszak lejártá után vagy felhagynak e technikák alkalmazásával, vagy a tevékenység eléri legalább a BAT-AEL-eket.

27c. cikk

Az új keletű technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek és indikatív környezeti teljesítményértékek

A 21. cikk (3) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóság megállapíthat:

- a) olyan kibocsátási határértékeket, amelyek a létesítmény fő tevékenységére vonatkozó BAT-következtetésekről szóló határozatnak a 13. cikk (5) bekezdésével összhangban történő közzétételétől számított hat évig biztosítják, hogy a kibocsátások normál üzemeltetési feltételek mellett ne haladják meg a BAT-következtetésekről szóló határozatokban meghatározott, új keletű technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket;
- b) a BAT-következtetésekről szóló határozatokkal összhangban lévő indikatív környezeti teljesítményértékeket.

27d. cikk

A tiszta, körforgásos és klímasemleges iparra való átállás

- (1) A tagállamok előírják, hogy 2030. június 30-ig az üzemeltető belefoglalja a környezetközpontú irányítási rendszerébe az I. melléklet 1., 2., 3., 4., 6.1a. és 6.1b. pontjában felsorolt egyes tevékenységeit lefedő indikatív átalakítási tervet. Az átalakítási tervnek információkat kell tartalmaznia azzal kapcsolatban, hogy az üzemeltető hogyan fogja átalakítani a létesítményt a 2030–2050-es időszak során annak érdekében, hogy hozzájáruljon a fenntartható, tiszta, körforgásos, erőforrás-hatékony és klímasemleges gazdaság 2050-ig történő kialakulásához, többek között adott esetben a 27e. cikkben említett mélyreható ipari átalakítás révén.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy legkésőbb az e bekezdés első albekezdésében meghatározott határidőt követően egy évvel a 14a. cikk (4) bekezdésének hatodik albekezdésében említett auditáló szervezet értékelje, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett átalakítási tervek megfelelnek-e az e cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek.

- (2) A tagállamok előírják, hogy az engedélyezési feltételek 21. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatának részeként a BAT-következtetésekről szóló határozatok 2030. január 1-jét követő közzététele után az üzemeltető környezetközpontú irányítási rendszere minden olyan létesítményre vonatkozóan tartalmazzon egy átalakítási tervet, amely az I. mellékletben felsorolt, de az e cikk (1) bekezdésében nem említett tevékenységet végez. Az e cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményekkel összhangban az átalakítási tervnek információkat kell tartalmaznia azzal kapcsolatban, hogy az üzemeltető hogyan fogja átalakítani a létesítményt a 2030–2050-es időszak során annak érdekében, hogy hozzá tudjon járulni a fenntartható, tiszta, körforgásos és klímasegletes gazdaság 2050-ig történő kialakulásához.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy legkésőbb a 21. cikk (3) bekezdésében említett felülvizsgálat elvégzését követően egy évvel a 14a. cikk (4) bekezdésének hatodik albekezdésében említett auditáló szervezet értékelje, hogy az első albekezdésben említett átalakítási tervek megfelelnek-e az e cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek.

- (3) Amennyiben két vagy több létesítmény ugyanannak az üzemeltetőnek az ellenőrzése alatt áll, vagy ha a létesítmények ugyanabban a tagállamban ugyanazon vállalkozás részét képező különböző üzemeltetők ellenőrzése alatt állnak, ezekre a létesítményekre vonatkozhat ugyanaz az átalakítási terv.

Amennyiben az átalakítási tervek elemeit más uniós jogszabályokkal összhangban már kidolgozták, és azok megfelelnek ennek a cikknek, az átalakítási tervben hivatkozni lehet a releváns dokumentumokra.

- (4) Az üzemeltető a 14a. cikk (4) bekezdésében említett EMS-ben meghatározott releváns információk közzétételének részeként nyilvánosságra hozza az átalakítási tervét, az átalakítási terv frissítéseit, valamint az (1) és a (2) bekezdésben említett értékelés eredményeit.
- (5) A Bizottság 2026. június 30-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelv kiegészítése céljából, amelyben az (1), a (2) és a (3) bekezdésben előírt információk alapján részletezi az átalakítási tervek tartalmát.

A Bizottság 2034. december 31-ig felülvizsgálja és adott esetben módosítja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

27e. cikk

Mélyreható ipari átalakítás

- (1) A 18. cikk sérelme nélkül, a létesítménynek a létesítményre vonatkozó releváns átalakítási tervben meghatározott mélyreható ipari átalakítása esetén az illetékes hatóság legfeljebb 8 évvel meghosszabbíthatja a létesítmény számára a 21. cikk (3) bekezdésében említett naprakésszé tett engedélyezési feltételeknek való megfelelésre nyitvaálló időszakot, feltéve, hogy:
- a) a létesítmény engedélye tartalmazza a mélyreható ipari átalakítás leírását, az elérendő kibocsátási szinteket és erőforrás-hatékonyságot, valamint a végrehajtás ütemtervét és mérföldköveit;
 - b) az üzemeltető évente jelentést tesz az illetékes hatóságnak a mélyreható ipari átalakítás végrehajtása terén elért fejleményekről; és
 - c) a létesítmény átalakítására rendelkezésre álló időszak alatt az illetékes hatóság biztosítja, hogy ne keletkezzen jelentős szennyezés, és hogy érvényesüljön a környezet egészének magas szintű védelme.

A tagállamok a 72. cikk alapján a Bizottságnak tett jelentésük részeként legalább évente tájékoztatják a Bizottságot az engedélyezett eltérésekről.

- (2) A 18. és a 22. cikk sérelme nélkül, a létesítményre vonatkozó átalakítási tervben meghatározott létesítmény bezárásából és új létesítménnyel való felváltásából álló, és a 13. cikk (5) bekezdésével összhangban a meglévő létesítmény fő tevékenységével kapcsolatos BAT-következtetésekről szóló határozatok közzétételétől számított 8 éven belül elvégzendő mélyreható ipari átalakítás esetén az illetékes hatóság eltekinthet az engedély 21. cikk (3) bekezdésével összhangban történő naprakésszé tételének kötelezettségétől, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a meglévő létesítmény engedélye tartalmazza a bezárási terv leírását, valamint a kapcsolódó ütemtervet és mérőföldköveket;
 - b) az üzemeltető évente jelentést tesz az illetékes hatóságnak a meglévő létesítmény bezárási tervével és annak új létesítménnyel való felváltásával kapcsolatos fejleményekről;
 - c) a létesítmény bezárását megelőző időszakban az illetékes hatóság biztosítja, hogy ne keletkezzen jelentős szennyezés, és hogy érvényesüljön a környezet egészségének magas szintű védelme.

A tagállamok a 72. cikk szerinti jelentéstételük részeként legalább évente tájékoztatják a Bizottságot az engedélyezett eltérésekről.”

32. A 30. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az illetékes hatóság kén-dioxid tekintetében engedélyezheti a (2) és a (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől legfeljebb hat hónapra történő eltérést olyan tüzelőberendezések esetében, amelyek a fenti határértékeknek való megfelelés céljára rendes körülmények között alacsony kéntartalmú tüzelőanyagot használnak, amennyiben az üzemeltető a határértékeket az alacsony kéntartalmú tüzelőanyag ellátásának súlyos hiányból eredő megszakadása miatt nem tudja betartani.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés alapján megadott bármely eltérésről, a tájékoztatásba belefoglalva az eltérés okait és az előírt követelményeket is.”

33. A 30. cikk (6) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés alapján megadott bármely eltérésről, a tájékoztatásba belefoglalva az eltérés okait és az előírt követelményeket is.”

34. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„34a. cikk

Kis, szigetüzemben működő rendszer részét képező tüzelőberendezések

- (1) A tagállamok 2029. december 31-ig mentesíthetik a ...[e módosító irányelv hatálybalépésének napja]-án/-én kis, szigetüzemben működő rendszer részét képező tüzelőberendezéseket a 30. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikk (3) bekezdésében említett kén-dioxidra, nitrogén-oxidokra és porra vonatkozó kibocsátási határértékek vagy adott esetben a 31. cikkben említett kéntelenítési arányok betartása alól. Az ilyen tüzelőberendezésekre vonatkozó engedélyben legalább fenn kell tartani a 2001/80/EK és a 2008/1/EK irányelv követelményei szerint meghatározott kén-dioxidra, nitrogén-oxidokra és porra vonatkozó kibocsátási határértékeket.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a kibocsátások nyomon követésének biztosítására, valamint annak biztosítása érdekében, hogy ne kerülhessen sor jelentős szennyezés okozására. A tagállamok csak akkor vonhatják ki a létesítményeket a kibocsátási határértékek hatálya alól, ha már a kevesebb szennyezést eredményező valamennyi intézkedést kimerítették. A mentesség nem adható meg a szükségesnél hosszabb időre.

- (2) 2030. január 1-jétől az érintett tüzelőberendezéseknek meg kell felelniük az V. melléklet 2. részében meghatározott kén-dioxidra, nitrogén-oxidokra és porra vonatkozó kibocsátási határértékeknek, valamint a kén-dioxidra, a nitrogén-oxidokra és a porra vonatkozó, a 15. cikk (3) bekezdésében említett kibocsátási határértékeknek.
- (3) Azok a tagállamok, amelyek e cikk (1) bekezdésével összhangban mentességet biztosítanak, megfélelési tervet hajtanak végre az ilyen mentességben részesülő tüzelőberendezésekre vonatkozóan. A megfélelési terv tartalmazza az azon intézkedésekről szóló információkat, melyek célja, hogy 2029. december 31-re biztosítsák az érintett tüzelőberendezések kén-dioxidra, nitrogén-oxidokra és porra vonatkozó, az V. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékeknek, valamint a 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott, kén-dioxidra, nitrogén-oxidokra és porra vonatkozó kibocsátási határértékeknek való megfelelést. A megfélelési tervnek információkat kell tartalmaznia továbbá a szennyezőanyag-kibocsátás nagyságrendjének és időtartamának a terv által lefedett időszakban történő minimalizálására irányuló intézkedésekre, valamint a keresletszabályozási intézkedésekre és a tisztább tüzelőanyagokra való átállás lehetőségeire vagy tisztább alternatívákra – például a megújuló energiaforrások alkalmazására és a szárazföldi hálózatokkal való összekapcsolásra – vonatkozó információkról.

- (4) A tagállamok legkésőbb ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított hat hónappal]-ig tájékoztatják a Bizottságot megfelelési tervükről. A Bizottság értékeli a terveket, és ha a Bizottság a kézhezvételtől számított 12 hónapon belül nem emel ellene kifogást, az érintett tagállam a tervét elfogadottnak tekinti. Amennyiben a Bizottság kifogást emel azon az alapon, hogy a terv nem garantálja az érintett tüzelőberendezések megfelelését 2029. december 31-re, vagy a terv által lefedett időszakban nem minimalizálja a szennyezőanyag-kibocsátás nagyságrendjét és időtartamát, az érintett tagállam a Bizottság kifogásairól szóló értesítéstől számított hat hónapon belül megküldi a Bizottságnak a felülvizsgált tervet. A tagállam által a Bizottságnak eljuttatott felülvizsgált tervváltozat értékelése tekintetében a második mondatban említett időszak hat hónap.
- (5) A tagállamok legkésőbb ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 18 hónappal]-ig és ezt követően minden naptári év végén jelentést tesznek a Bizottságnak a megfelelési tervben leírt intézkedések tekintetében elért fejleményekről. A tagállamok a megfelelési terv bármely későbbi módosításáról tájékoztatják a Bizottságot. A tagállam által a Bizottságnak eljuttatott felülvizsgált tervváltozat értékelése tekintetében a (4) bekezdés második mondatában említett időszak hat hónap.
- (6) A tagállam a 24. cikk (2) bekezdésével összhangban nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az eltéréssel és az előírt követelményekkel kapcsolatos információkat.”

35. A 42. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ez a fejezet nem vonatkozik a gázosítást vagy pirolízist alkalmazó berendezésekre, amennyiben az ilyen hulladék-hőkezelés eredményeként keletkező gázokat vagy folyadékokat elégetésük előtt olyan mértékben megtisztítják, hogy:

- a) az égetés kisebb kibocsátást okoz, mint a piacon hozzáférhető és a létesítményben elégethető legkevésbé szennyező tüzelőanyagok égetése;
- b) a nitrogén-oxidoktól, kén-oxidoktól és portól eltérő kibocsátások esetében az égetés nem okoz a hulladék égetéséből vagy együttégetéséből származó kibocsátásnál nagyobb kibocsátást.”

36. A 48. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kibocsátások nyomon követése a VI. melléklet 6. és 7. részével összhangban történjen.

A hulladékégető és együttégető művekből származó, levegőbe történő kibocsátásokat a normál üzemeltetési feltételektől eltérő körülmények között is nyomon kell követni. A beindítás és a leállítás során – amikor nem kerül sor hulladékégetésre – keletkező kibocsátásokat, beleértve a PCDD/F-ek és a dioxin jellegű PCB-k kibocsátását is, a tervezett beindítás vagy leállítás során, rendszeres időközönként, például háromévente végzett mérési kampányok alapján kell megbecsülni. A PCDD/F-ek és a dioxin jellegű PCB-k kibocsátását, amennyire csak lehetséges, meg kell előzni vagy minimalizálni kell.”

37. A 63. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy meglévő létesítmény jelentős változtatáson megy keresztül, vagy jelentős változtatást követően először kerül ezen irányelv hatálya alá, a létesítménynek azt a részét, amely jelentős változtatáson megy keresztül, új létesítménynek kell tekinteni.”

38. A 70. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A nyomon követés elvégzésének, valamint a nyomon követést végző laboratórium minőségbiztosítási rendszerének a CEN-szabványokkal összhangban kell lennie, vagy ha CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, olyan ISO-szabványokkal, nemzeti vagy más nemzetközi szabványokkal kell összhangban lennie, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.”

39. Az irányelv a 70. cikk után a következő címmel egészül ki:

„VIa. fejezet

A baromfi- és sertéstartásra vonatkozó különleges rendelkezések”.

40. Az irányelv szöveg a VIa. FEJEZET cím után a következő cikkekkel egészül ki:

„70a. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet az Ia. mellékletben meghatározott azon tevékenységekre kell alkalmazni, amelyek elérik az említett mellékletben megállapított kapacitási küszöbértékeket.

70b. cikk

Összesítési szabály

- (1) A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítására, hogy amennyiben két vagy több állattartó tevékenységet folytató létesítmény egymáshoz közel helyezkedik el, és azok üzemeltetője azonos, vagy ha a létesítmények egymással gazdasági vagy jogi kapcsolatban lévő üzemeltetők irányítása alatt állnak, az illetékes hatóság ezen létesítményeket a 70a. cikkben említett kapacitási küszöbérték kiszámítása céljából egyetlen egységnek tekintheti.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett szabályt ne használják az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek megkerülésére.

- (2) ...[Ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 48 hónappal]-ig a Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően iránymutatásokat tesz közzé azokról a kritériumokról, amelyek alapján a különböző létesítményeket az (1) bekezdés szerint egyetlen egységnek kell tekinteni.

70c. cikk

Engedélyek és nyilvántartásba vételek

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az e fejezet hatálya alá tartozó egyetlen létesítmény se üzemelhessen engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül, és hogy az e fejezet hatálya alá tartozó valamennyi létesítmény üzemeltetése egységes feltételek mellett megfeleljen a 70i. cikkben említett üzemeltetési szabályoknak.

Az adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tagállamok bármely hasonló, már létező eljárást alkalmazhatnak a létesítmények nyilvántartásba vételére.

A tagállamok engedélyezési eljárást alkalmazhatnak az intenzív baromfi- és sertéstartásra:

- a) több mint 40 000 férőhely esetén baromfi számára,
- b) több mint 2000 férőhely esetén 30 kg feletti hízósertések számára, vagy
- c) több mint 750 férőhely esetén tenyészkoca számára.

A tagállamok az e fejezet hatálya alá tartozó létesítmények bizonyos kategóriáira vonatkozóan előírásokat foglalhatnak bele a 6. cikkben említett általánosan kötelező szabályokba.

A tagállamok meghatározzák a nyilvántartásba vételre vagy az engedély megadására vonatkozó eljárást az e fejezet hatálya alá tartozó létesítmények tekintetében. Ezeknek az eljárásoknak tartalmazniuk kell legalább a (2) bekezdésben felsorolt információkat.

- (2) A nyilvántartásba vételnek, vagy az engedély iránti kérelemnek legalább a következő elemek leírását kell tartalmaznia:
 - a) a létesítmény és annak tevékenysége;
 - b) az állatfaj;

- c) szükség esetén az Ia. mellékletnek megfelelően kiszámított állománysűrűség számosállategység/hektárban;
 - d) a létesítmény kapacitása;
 - e) a létesítményből származó kibocsátások forrásai;
 - f) a létesítményből az egyes elemekbe történő előrelátható kibocsátások jellege és mennyisége.
- (3) A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá a (2) bekezdésben említett információk nem műszaki jellegű összefoglalását.
- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető haladéktalanul tájékoztassa az illetékes hatóságot az e fejezet hatálya alá tartozó létesítményekben tervezett bármely olyan lényeges változtatásról, amelynek hatása lehet a környezetre. Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság újraértékeli és naprakésszé teszi az engedélyt, vagy felkéri az üzemeltetőt, hogy nyújtson be engedély iránti kérelmet vagy végezzen új nyilvántartásba vételt.
- (5) A Bizottság értékeli a 70i. cikkben meghatározott üzemeltetési szabályok végrehajtásának hatásait, és ... [az üzemeltetési szabályok alkalmazásának határidejét követően öt évvel]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen értékelés eredményeiről.

70d. cikk

Az üzemeltető kötelezettségei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető a 70i. cikkben említett üzemeltetési szabályok egységes feltételeivel összhangban nyomon kövesse a kibocsátásokat és a kapcsolódó környezeti teljesítményszinteket.

A nyomon követési adatok előállításához mérési módszereket, vagy ahol ez nem lehetséges, olyan számítási módszereket kell használni, mint például a kibocsátási tényezők alkalmazása. Az ellenőrzési adatok megszerzésének módszereit az üzemeltetési szabályokban kell ismertetni.

Az üzemeltető legalább 5 éven keresztül nyilvántartást vezet valamennyi nyomon követési eredményről és feldolgozza azokat oly módon, hogy lehetővé tegye az üzemeltetési szabályokban meghatározott kibocsátási határértékeknek és környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeknek való megfelelés igazolását.

- (2) Az üzemeltetési szabályok 70i. cikkben említett egységes feltételeiben meghatározott kibocsátási határértékeknek és környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeknek való meg nem felelés esetén a tagállamok megkövetelik, hogy az üzemeltető tegye meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelés a lehető legrövidebb időn belül helyreálljon.

- (3) Az üzemeltető biztosítja, hogy bármely trágyagazdálkodásra, beleértve a létesítmény által termelt hulladék, állati melléktermékek vagy egyéb maradékanyagok talajon történő szétterítésére az üzemeltetési szabályokban és más releváns uniós jogszabályokban meghatározott elérhető legjobb technikákkal összhangban kerüljön sor, és az ne okozzon jelentős környezetszennyezést.

70e. cikk

Nyomon követés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő nyomon követésre kerüljön sor az üzemeltetési szabályok 70i. cikkben említett egységes feltételeivel összhangban.
- (2) Valamennyi nyomon követési eredményt olyan módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse a 6. cikkben említett általánosan kötelező szabályokban vagy az engedélyben foglalt üzemeltetési feltételeknek, kibocsátási határértékeknek és környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeknek való megfelelést.
- (3) Az üzemeltető a (2) bekezdésben felsorolt adatokat és információkat kérésre késedelem nélkül az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja. Az illetékes hatóság az üzemeltetési szabályok egységes feltételeinek való megfelelés ellenőrzése érdekében ilyen kérelemmel élhet. Az illetékes hatóság az említett kérelemmel él, ha a nyilvánosság körébe tartozó valamely személy hozzáférést kér az e cikk (2) bekezdésében felsorolt adatokhoz vagy információkhoz.

70f. cikk

Meg nem felelés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetési szabályok 70i. cikkben említett egységes feltételeivel összhangban nyomon kövessék a kibocsátási értékeket és környezeti teljesítményszinteket, és azok ne haladják meg az említett cikkben meghatározott kibocsátási határértékeket és környezeti teljesítményre vonatkozó határértékeket.
- (2) A tagállamok hatékony, környezetvédelmi ellenőrzéseken vagy egyéb intézkedéseken alapuló megfelelésellenőrzési rendszert hoznak létre az ebben a fejezetben meghatározott követelmények teljesítésének ellenőrzésére.
- (3) Az ebben a fejezetben meghatározott követelményeknek való meg nem felelés esetén a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság kötelezze az üzemeltetőt arra, hogy tegyen meg minden olyan intézkedést – az üzemeltető által a 70d. cikk alapján hozott intézkedéseken túlmenően –, amely szükséges a megfelelés haladéktalan helyreállításának biztosításához.

Amennyiben a meg nem felelés a helyi levegő-, víz- vagy talajviszonyok jelentős romlását okozza, vagy ha jelentős veszélyt vagy veszélykockázatot jelent az emberi egészségre, az illetékes hatóság a követelményeknek való megfelelés helyreállításáig felfüggeszti a létesítmény működését.

70g. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása és részvétele

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony lehetőséget kapjon a következő eljárásokban való részvételre:
 - a) a 6. cikkben említett általánosan kötelező szabályok kidolgozása az e fejezet hatálya alá tartozó létesítmények engedélyeire vonatkozóan;
 - b) az e fejezet hatálya alá tartozó új létesítményre vonatkozó engedély kiadása;
 - c) megújított engedély kiadása a 70c. cikk (4) bekezdésével összhangban az e fejezet hatálya alá tartozó meglévő létesítmény lényeges megváltoztatására vonatkozóan; vagy
 - d) a nyilvántartásba vételi eljárásban, abban az esetben, ha nem fogadnak el általánosan kötelező szabályokat, és a tagállamok csak a létesítmény nyilvántartásba vételét engedélyezik.

- (2) Az illetékes hatóság ingyenesen és a regisztrált felhasználók hozzáféréseinek korlátozása nélkül, többek között szisztematikusan az interneten keresztül a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja a következő dokumentumokat és információkat:
 - a) az engedély vagy a nyilvántartásba vétel;
 - b) az (1) bekezdéssel összhangban végzett konzultációk eredményei;

- c) a 6. cikkben említett, az e fejezet hatálya alá tartozó létesítmények tekintetében alkalmazandó általánosan kötelező szabályok; és
- d) az e fejezet hatálya alá tartozó létesítmények ellenőrzéséről szóló jelentések.

70h. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó nemzeti jogrendszerrel összhangban az érintett nyilvánosság körébe tartozó személyek felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérhessék az e fejezet szerinti döntések, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségével kapcsolatos kifogás esetén bíróság vagy jogszabályban létrehozott, más független és pártatlan testület előtt, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:
 - a) kellő mértékben érdekeltek;
 - b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

A felülvizsgálati eljárásban való részvétel nem függ attól, hogy a nyilvánosság érintett tagja milyen szerepet töltött be az ezen irányelv szerinti döntéshozatali eljárások részvételi szakaszában.

A felülvizsgálati eljárásnak tisztességesnek, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága, továbbá kellő és hatékony jogorvoslatot kell biztosítani, ideértve adott esetben a jogsértés megszüntetésére irányuló jogorvoslatot is.

- (2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a döntések, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

70i. cikk

Az üzemeltetési szabályokra vonatkozó egységes feltételek

- (1) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok, az érintett ágazatok, a környezetvédelmet előmozdító nem kormányzati szervezetek, valamint a Bizottság között, mielőtt a (2) bekezdéssel összhangban egységes feltételeket határozna meg az üzemeltetési szabályokra vonatkozóan. Az információcserének különösen az alábbiakra kell kiterjednie:
 - a) a létesítmények és a technikák kibocsátási és környezeti teljesítményszintjei, valamint a III. melléklettel összhangban lévő egyéb intézkedések;
 - b) az alkalmazott technikák, kapcsolódó nyomon követés, környezeti elemek közötti kölcsönhatások, gazdasági és műszaki megvalósíthatóság, valamint az e tekintetben bekövetkezett fejlemények;
 - c) az a) és b) pontokban említettek megfontolását követően azonosított legjobb rendelkezésre álló technikák;
 - d) új keletű technikák.

- (2) A Bizottság ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónapot követő hónap első napja]-ig végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben egységes feltételeket állapít meg az Ia. mellékletben említett egyes tevékenységekre vonatkozó üzemeltetési szabályok tekintetében.

Az üzemeltetési szabályokra vonatkozó egységes feltételeknek összhangban kell állniuk az Ia. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó elérhető legjobb technikák alkalmazásával, és azoknak figyelembe kell venniük e létesítmények jellegét, típusát, méretét és állománysűrűségét, vegyes gazdaságok esetén az egyes állatfajok állományának méretét, valamint a legeltetésen alapuló állattartási rendszerek sajátosságait, amely rendszerek esetében az állatokat csak szezonálisan tartják beltéri létesítményekben. Tartalmazniuk kell továbbá az új keletű technikákra vonatkozó indikatív információkat is, amennyiben rendelkezésre állnak.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 75. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kísérje az elérhető legjobb technikák fejlődését és az üzemeltetési szabályok új vagy naprakésszé tett egységes feltételei közzétételét, vagy hogy ezekről tájékoztatást kapjon.”

41. A 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdése szerint rendelkezésre bocsátandó információ típusát, formátumát és a rendelkezésre bocsátás gyakoriságát a 75. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban meg kell határozni. Az e cikk (1) bekezdése alapján rendelkezésre bocsátandó információk típusát, formátumát és a rendelkezésre bocsátás gyakoriságát megállapító végrehajtási határozatot szükség esetén, de legkésőbb... [a módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig naprakésszé kell tenni.”

42. A 73. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság 2028. június 30-ig, majd azt követően ötévente ezen irányelv végrehajtását felülvizsgáló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ez a jelentés információkat tartalmaz azokról a tevékenységekről, amelyekre vonatkozóan az ezen irányelv 13. cikkének (5) bekezdése alapján vagy fogadtak el BAT-következtetéseket, vagy nem, figyelembe veszi az innováció dinamikáját, beleértve az új keletű technikákat, a további környezetszennyezés-megelőzési intézkedések szükségességét és a 2003/87/EK irányelv 8. cikkében említett felülvizsgálatot.

Az említett jelentés értékelést tartalmaz arról, hogy szükség van-e uniós fellépésre a kibocsátási határértékekre vonatkozó, Unió-szerte érvényes minimumkövetelmények, valamint az ellenőrzésre és megfelelésre vonatkozó szabályok megállapítása vagy aktualizálása révén a megelőző öt éves időszakban elfogadott BAT-következtetések hatálya alá tartozó tevékenységek tekintetében, a következő kritériumok alapján:

- a) az adott tevékenységeknek a környezet egészére és az emberi egészségre gyakorolt hatása;
- b) az adott tevékenységek tekintetében elérhető legjobb technikák alkalmazásának mértéke.”

43. A 73. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság bizonyítékokon alapuló módszertan alkalmazásával és az ágazat sajátosságait figyelembe véve értékeli, hogy szükség van-e uniós fellépésre a következők érdekében:

- a) az Unión belüli állattenyésztésből származó kibocsátásokkal szembeni átfogó fellépés, különösen a szarvasmarha-tenyésztésre vonatkozóan; és
- b) az uniós piacon forgalomba hozott termékek tekintetében a világszintű környezetvédelem célkitűzésének további megvalósítása az állattenyésztésből származó kibocsátások megelőzése és szabályozása révén, az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban.

A Bizottság ezen értékelés eredményeiről 2026. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentést szükség szerint jogalkotási javaslat kíséri.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság felülvizsgálja a következőket:

- a) az ásványolaj és gáz szárazföldi és tengeri feltárásából és kitermeléséből származó kibocsátások szabályozásának szükségessége;
- b) az építőipartól eltérő iparágakban használt, nem energetikai célú ipari ásványok helyszíni kezeléséből és kitermeléséből származó kibocsátások szabályozásának szükségessége, valamint az ércek az Unióban újonnan végzett helyszíni kezeléséből és kitermeléséből származó kibocsátások szabályozásának szükségessége;
- c) az I. mellékletben szereplő, a víz elektrolízisével történő hidrogéntermelésre vonatkozó tevékenységi küszöbérték felülvizsgálatának szükségessége.

A Bizottság e felülvizsgálat eredményeit belefoglalja az első bekezdésben előírt, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó első jelentésbe.”

44. A 74. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„74. cikk

A mellékletek módosításai

- (1) Ezen irányelv rendelkezéseinek az elérhető legjobb technikák alapján a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításának lehetővé tétele érdekében a Bizottság a 76. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az V. melléklet 3. és 4. részének, a VI. melléklet 2., 6., 7. és 8. részének, valamint a VII. melléklet 5., 6., 7. és 8. részének az ilyen tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítása céljából.
- (2) A Bizottság megfelelő konzultációt folytat az érdekelt felekkel, mielőtt e cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el.

A Bizottság legkésőbb a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor nyilvánosságra hozza az e cikkel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítése során felhasznált releváns tanulmányokat és elemzéseket.”

45. A 75. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„75. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.”

46. A 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„76. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 27d. cikkben, a 48. cikk (5) bekezdésében és a 74. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napját követő hónap első napja]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb 3 hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 27d. cikkben, a 48. cikk (5) bekezdésében és a 74. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 27d. cikk, a 48. cikk (5) bekezdése vagy a 74. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

47. A 77. és a 78. cikket el kell hagyni.

48. A 79. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„79. cikk

Szankciók

- (1) A 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* szerinti tagállami kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az így előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (2) Az (1) bekezdésben említett szankciók olyan közigazgatási pénzbírságokat is magukban foglalnak, amelyek ténylegesen megfosztják a jogsértést elkövetőket a jogsértésből származó gazdasági előnyöktől.

A jogi személy által elkövetett legsúlyosabb jogsértések esetén az első albekezdésben említett közigazgatási pénzbírságok maximális összege az üzemeltető által a bírság kiszabásának évét megelőző pénzügyi évben elért uniós éves árbevétel legalább 3 %-a.

A tagállamok emellett, vagy ehelyett, büntetőjogi szankciókat is alkalmazhatnak, feltéve, hogy azok ugyanolyan hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek, mint az e cikkben említett közigazgatási pénzbírságok.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk alapján megállapított szankciók adott esetben kellően figyelembe vegyék a következőket:
- a) a jogsértés jellege, súlyossága és mértéke;
 - b) a jogsértés által érintett lakosság vagy környezet, szem előtt tartva a jogsértés által az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmére irányuló célkitűzésre gyakorolt hatást;
 - c) a jogsértés ismétlődő vagy egyszeri jellege.
- (4) A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett szabályokról és intézkedésekről, és az azokat érintő minden későbbi módosításról.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).”

49. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„79a. cikk

Kártérítés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések megsértése következtében károsodott az emberi egészség, az érintett személyek jogosultak legyenek arra, hogy az adott kár tekintetében kártérítést igényelhessenek és kaphassanak a jogsértésért felelős releváns természetes vagy jogi személyektől.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési igényekre vonatkozó nemzeti szabályokat és eljárásokat úgy alakítsák ki és alkalmazzák, hogy azok ne tegyék lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az (1) bekezdés szerinti jogsértés által okozott kár megtérítéséhez való jog gyakorlását.
- (3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett kártérítési kereset indítására vonatkozó elévülési időt állapíthatnak meg. Ez az elévülési idő nem kezdődhet meg a jogsértés megszűnése előtt, és azelőtt, hogy a kártérítést igénylő személynek tudomása lenne arról, vagy észszerűen elvárható módon tudnia kellene arról, hogy őt a jogsértésből eredő kár érte az (1) bekezdés értelmében.”

50. Az I. melléklet ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul.
51. Az irányelv az ezen irányelv II. mellékletében megállapított Ia. melléklettel egészül ki.
52. A II. melléklet helyébe ezen irányelv III. mellékletében meghatározott szöveg lép.
53. Az III. melléklet ezen irányelv IV. mellékletének megfelelően módosul.
54. Az IV. melléklet ezen irányelv V. mellékletének megfelelően módosul.
55. Az V. melléklet ezen irányelv VI. mellékletének megfelelően módosul.
56. A VI. melléklet ezen irányelv VII. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Az 1999/31/EK irányelv módosítása

Az 1999/31/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdését el kell hagyni.

3. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Az I. mellékletben említett tevékenységeket végző létesítmények tekintetében a tagállamoknak a 14. cikk (1) bekezdése második albekezdése aa), bb) és h) pontjának, valamint a 15. cikk (4) és (6) bekezdésének alkalmazását a ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-át/-ét követően közzétett, egy létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatok 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételét követő 4 éven belül meg kell kezdeniük.

Az első alkalommal a ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-át/-ét követően közzétett, egy létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatok 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételét követően engedélyezett létesítményeknek az e bekezdés első albekezdésében említett rendelkezéseket a BAT-következtetések közzétételének napjától kezdve kell alkalmazniuk.

- (2) Az I. mellékletben említett tevékenységeket végző azon létesítmények tekintetében, amelyek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napja] előtt az irányelv hatálya alá tartoznak, és amelyek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja] előtt már üzemelnek és engedéllyel rendelkeznek, a 14. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a), b), ba), és d) pontját, a 15. cikk (1) és (5) bekezdését, a 15a. cikket és a 16. cikk (4) bekezdését az engedély 20. cikk (2) bekezdése szerinti megadásakor vagy 21. cikk (5) bekezdése szerinti naprakésszé tételelekor, vagy ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-át/-ét követően a létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatoknak a 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételét követő 4 éven belüli naprakésszé tételelekor, vagy ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 évet követő hónap első napja]-tól/től kell alkalmazni, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

Az I. mellékletben említett tevékenységeket végző azon létesítmények tekintetében, amelyek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napja] előtt az irányelv hatálya alá tartoznak, és amelyekkel kapcsolatban az üzemeltetők hiánytalan engedélykérelmet nyújtottak be ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja] előtt, feltéve, hogy az érintett létesítmények üzembe helyezésére legkésőbb ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12+22 hónapot követő hónap első napja]-ig sor kerül, a 14. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a), b), ba), és d) pontját, a 15. cikk (1) és (5) bekezdését, a 15a. cikket és a 16. cikk (4) bekezdését az engedély megadásakor, vagy 20. cikk (2) bekezdése szerinti naprakésszé tételelekor, vagy a ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja] -át/-ét követően a létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatoknak a 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételét követő 4 éven belüli naprakésszé tételelekor, vagy ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 évet követő hónap első napja] -tól/től kell alkalmazni, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

Az I. mellékletben említett tevékenységeket végző azon létesítmények tekintetében, amelyek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napja] előtt az irányelv hatálya alá tartoznak a 15. cikk (3) bekezdését akkor kell alkalmazni, amikor az engedélyt a létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatok ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja] utáni, a 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételétől számított négy éven belül teszik naprakésszé vagy a határozat után adják meg, vagy amikor az engedélyt a 21. cikk (5) bekezdésének megfelelően naprakésszé teszik, vagy ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 évet követő hónap első napja] -tól/től, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

A 2010/75/EU irányelv ... [az ezen irányelv hatálybalépését megelőző nap]-án/-én hatályos változatának hatálya alá tartozó, az első, a második és a harmadik albekezdésben említett létesítmények az alkalmazásnak az említett albekezdésekben említett megfelelő kezdőnapjáig a 2010/75/EU irányelv említett változatának kötelesek megfelelni.

- (3) Azon létesítmények tekintetében, amelyek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napja] előtt nem tartoznak az irányelv hatálya alá, és az I. melléklet 2.3. pontjának aa) alpontjában említett tevékenységeket végeznek, valamint az említett melléklet 6.2. pontja szerint textilszálakat vagy textíliákat készítenek ki, és amelyek... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja] előtt üzemelnek, a tagállamok – a 14. cikk (1) bekezdése második albekezdésének (aa), (bb) és (h) pontja, valamint a 15. cikk (4) és (6) bekezdése kivételével – az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket a ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-tól/-től számított négy éven belül alkalmazzák.
- (4) Azon létesítmények tekintetében, amelyek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napja] előtt nem tartoznak a 2010/75/EU irányelv hatálya alá és amelyek az I. melléklet 1.4. pontjában, 2.3. pontjának b) és ba) alpontjában, 2.7. pontjában és 3.6. pontjában említett tevékenységeket végeznek, a tagállamoknak – a 14. cikk (1) bekezdése második albekezdésének aa), (bb) és h) pontját, valamint a 15. cikk (4) és (6) bekezdését kivéve – a létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatok 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételét követő 4 éven belül vagy... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 10 évet követő hónap első napja] -tól/től – attól függően, hogy melyik a korábbi időpont – az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket kell alkalmazniuk.

Az első albekezdésben említett, a 2010/75/EU irányelv ezen irányelv hatálybalépését megelőző napján hatályos változatának hatálya alá tartozó létesítmények az alkalmazásnak az első albekezdésben említett megfelelő kezdőnapjáig az irányelv említett változatának kötelesek megfelelni.

Azon létesítmények tekintetében, amelyeket első alkalommal ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-át/-ét követően közzétett, egy létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó BAT-következtetésekről szóló határozatok 13. cikk (5) bekezdése szerinti közzétételét követően engedélyeztek, az ezen irányelvvél összhangban elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket az engedély megadására a BAT-következtetések közzétételének napjától kell alkalmazni.

- (5) Az Ia. mellékletben említett tevékenységeket végző létesítmények tekintetében a tagállamoknak ezen irányelvvél összhangban az alábbi időtartamokon belül elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket kell alkalmazniuk:
- a) 600 számosállategység vagy azt meghaladó kapacitással rendelkező létesítmények esetében a 70i. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépését követő 4 éven belül,
 - b) 400 számosállategység vagy azt meghaladó kapacitással rendelkező létesítmények esetében a 70i. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépését követő 5 éven belül,
 - c) az Ia. melléklet hatálya alá tartozó minden egyéb létesítmény esetében a 70i. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépését követő 6 éven belül.

Az első albekezdésben említett, a 2010/75/EU irányelv.. [ezen irányelv hatálybalépését megelőző nap]-án/-én hatályos változatának hatálya alá tartozó létesítmények az alkalmazásnak az első albekezdésben említett megfelelő kezdőnapjáig az irányelv említett változatának kötelesek megfelelni.

- (6) Az illetékes hatóság által a 15. cikk (5) bekezdésével összhangban ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja] előtt engedélyezett eltérések addig maradnak érvényben, ameddig az illetékes hatóság felül nem vizsgálja, hogy az eltérés a 15. cikk (5) bekezdés értelmében indokolt-e. A felülvizsgálatot a ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-át/-ét követő 4 éven belül vagy az engedélyben foglalt feltételeknek a 21. cikk szerinti újraértékelése részeként kell elvégezni, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.
- (7) Az illetékes hatóság által a 2010/75/EU irányelv ... [az ezen irányelv hatálybalépése előtti napon]-án/-én hatályos változata 15. cikke (7) bekezdésének megfelelően a ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-át/-ét megelőzően az új keletű technikák tesztelése és használata tekintetében engedélyezett eltérések az eltérés engedélyezésére vonatkozó döntésben meghatározott időszak végéig érvényesek maradnak. A meghatározott időszakot követően az adott technika tesztelését le kell állítani, vagy a tevékenységnek el kell érnie legalább a BAT-AEL-eket.

4. cikk
Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ... [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 22 hónapot követő hónap első napja]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területeken fogadtak el.

5. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

A 2010/75/EU irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

a) Az 1.4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1.4 A következők gázosítása, cseppfolyósítása vagy pirolízise:

- a) szén;
- b) egyéb tüzelőanyag legalább 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező létesítményekben.”;

b) A 2.3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2.3. Vasfémek feldolgozása:

- a) több mint 20 tonna nyersacél/óra kapacitású meleghengesorok tevékenysége;
 - aa) több mint 10 tonna nyersacél/óra kapacitású hideghengesorok tevékenysége;
- b) kalapácsos kovácműhelyek tevékenysége, ahol a kalapácsonkénti ütési energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket;
 - ba) kovácssajtós kovácműhelyek tevékenysége, ahol a sajtónkénti energia meghaladja a 30 meganewton (MN)/sajtó értéket;
- c) védő olvadékfém-bevonatok felvitele 2 tonna nyersacél/óra kapacitás felett.”;

c) A melléklet a következő ponttal egészül ki.

„2.7. Évente legalább 15 000 tonna akkumulátorcella (katód, anód, elektrolit, szeparátor, kapszula) gyártási kapacitás mellett kizárólag az összeszerelési tevékenységtől eltérő akkumulátorgyártás.”;

d) A 3.5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, téglá, tűzálló téglá, csempe, kőedények, vagy porcelán égetéssel történő előállítás:

a) 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett; és/vagy

b) 4 m³ kemencekapacitás felett és 300 kg/m³ kemencénkénti árusűrűség felett.”;

e) A melléklet a következő ponttal egészül ki:

„3.6. A következő ércék ipari méretű kitermelése, beleértve a helyszíni kezelési műveleteket, mint például szétzúzás, méretellenőrzés, dúsítás és feljavítás):

bauxit, króm, kobalt, réz, arany, vas, ólom, lítium, mangán, nikkel, palládium, platina, ón, volfrám és cink.”;

f) A 4.2. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén-oxidok, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén – kivéve a vízelektrolízissel előállított hidrogén –, kén-dioxid, foszgén;”

g) Az 5.3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5.3. a) Nem veszélyes hulladékok ártalmatlanítása 50 tonna/nap kapacitás felett, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység alkalmazásával, a 91/271/EGK tanácsi irányelv* hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével:

- i. biológiai tisztítás, mint például anaerob lebontás vagy kombinált fermentáció);
- ii. fizikai-kémiai kezelés;
- iii. hulladék előkezelése égetés vagy együttégetés céljából;
- iv. salak és hamu kezelése;
- v. fémhulladék aprítóberendezésekkel történő kezelése, ideértve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, valamint a hulladékká vált járműveket és azok alkatrészeit.

b) Nem veszélyes hulladék hasznosítása vagy annak hasznosítására és ártalmatlanítására irányuló tevékenységek együttese 75 tonna/nap kapacitás felett, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység alkalmazásával, a 91/271/EGK irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével:

- i. biológiai tisztítás, mint például anaerob lebontás;
- ii. hulladék előkezelése égetés vagy együttégetés céljából;
- iii. salak és hamu kezelése;
- iv. fémhulladék aprítóberendezésekkel történő kezelése, ideértve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, valamint a hulladékká vált járműveket és azok alkatrészeit.

Amennyiben az egyedüli hulladékkezelési tevékenység az anaerob lebontás, az e tevékenységre vonatkozó kapacitási küszöbérték napi 100 tonna.

* A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.);

h) A 6.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6.2. Textilszálak vagy textíliák előkezelése (műveletek mint például mosás, fehérítés, mercerezés), színezése vagy kikészítése 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett.”;

i) A 6.5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6.5. Állati tetemek vagy állati melléktermékek ártalmatlanítása vagy újrafeldolgozása 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett.”;

j) A 6.6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6.6. Vizelektrolízis hidrogéngyártás céljára 50 tonna/nap gyártási kapacitás felett.”

II. MELLÉKLET

„Ia. MELLÉKLET

A 70a. cikkben említett tevékenységek

E melléklet hatálya alá tartoznak azok a létesítmények, amelyek az alábbi tevékenységi kategóriák közül egy vagy több alá tartoznak:

1. Legalább 350 számosállategységet képviselő sertéstartás, kivéve az (EU) 2018/848 rendelettel összhangban végzett, ökológiai termelési rendszerek keretében történő állattartási tevékenységeket, vagy ahol az állománysűrűség kevesebb mint 2 számosállategység/hektár, amelyet kizárólag legeltetésre, vagy az állatok takarmányozására szánt növények termesztésére használnak, és az állatokat az év jelentős részében, vagy szezonálisan a szabadban tartják.
2. Legalább 300 számosállategységet képviselő, kizárólag tojótyúk tartása, vagy legalább 280 számosállategységet képviselő, kizárólag más baromfikategóriák tenyésztése. A többféle baromfit, köztük tojótyúkokat tartó létesítményekben a küszöbérték 280 számosállategység, és a kapacitást a tojótyúkokra alkalmazandó súlyozási tényezőként* 0,93-at felhasználva kell kiszámítani.
3. Legalább 380 számosállategységet képviselő vegyes sertés-, vagy baromfitartás, kivéve az (EU) 2018/848 rendelettel összhangban végzett ökológiai termelési rendszerek keretében történő sertéstartási tevékenységeket, vagy ahol az állománysűrűség kevesebb mint 2 számosállategység/hektár, amelyet kizárólag legeltetésre, vagy az állatok takarmányozására szánt növények termesztésére használnak, és az állatokat az év jelentős részében, vagy szezonálisan a szabadban tartják.

Egy létesítmény számosállategység-szintjét a következő átváltási arányok alkalmazásával kell kiszámítani:

Sertés:

Tenyézkoca ≥ 50 kg ... 0,500

Malac ≤ 20 kg ... 0,027

Egyéb sertés ... 0,300

Baromfi:

Brojlersirke ... 0,007

Tojótyúk ... 0,014

Pulyka ... 0,030

Kacsa ... 0,010

Liba ... 0,020

Strucc ... 0,350

Más szárnyas... 0,001

* A tojótyúkokra alkalmazandó súlyozási tényezőt úgy számították ki, hogy a többi baromfira vonatkozó küszöbértéket (280 számosállategység) elosztották a tojótyúkokra vonatkozó küszöbértékkel (300 számosállategység). Ennek értéke $280/300 = 0,93$ (kerekítve).”

III. MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

A 15. cikk (5) bekezdésében említett eltérés engedélyezésekor betartandó elvek

A 15. cikk (5) bekezdésével összhangban engedélyezett eltérések során tiszteletben kell tartani a következő elveket:

1. Költségek

- 1.1. A 15. cikk (5) bekezdésében említett költségek az elérhető legjobb technikához kapcsolódó kibocsátási szinteknek való megfelelés költségeiként értendők, amelyek magukban foglalják mind a beruházási kiadásokat, mind a működési költségeket. A szélesebb körű társadalmi vagy gazdasági költségeket figyelmen kívül kell hagyni.
- 1.2. A költségek értékelésének kvantitatívnak kell lennie, és azt minőségi értékelésnek kell alátámasztania.
- 1.3. Az értékelés során figyelembe vett költségeknek:
 - a) nettó érték-költséget kell képviselniük, az elérhető legjobb technikák alkalmazásából származó pénzügyi előnyök levonása után;
 - b) tartalmazniuk kell az elérhető legjobb technikák finanszírozásához szükséges pénzügyi tőkéhez való hozzáférés költségét;
 - c) a költségeket a pénzben kifejezett érték időbeli eltéréseinek figyelembevétele érdekében diszkontrátával kell kiszámítani.
- 1.4. Az eltérés iránti kérelemben egyértelműen meg kell jelölni a költségek forrását és a kiszámításukhoz használt módszereket, beleértve az 1.3. pont c) alpontjában említett diszkontrátát és a költségek értékelésével kapcsolatos becsült bizonytalanságokat is.

1.5. Az illetékes hatóság az üzemeltető által benyújtott költségértékelést más forrásokból származó információk alapján értékeli, például technológiaszolgáltatók, szakértők által értékelt kutatás, szakértői vélemények vagy más olyan létesítmények adatai, ahol az elérhető legjobb technikákat a közelmúltban bevezették.

2. Környezeti előnyök

2.1. A 15. cikk (4) bekezdésében említett környezeti előnyök az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteknek való megfelelésből fakadó környezeti előnyként értendők.

2.2. A környezeti előnyök értékelésének kvantitatívnak kell lennie (azokat pénzben számszerűsítve kell kifejezni), és azt minőségi értékelésnek kell alátámasztania. A szennyező anyagok által okozott kár megállapított költségeit, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak, fel kell használni az értékelés során.

2.3. A környezeti előnyök értékelése során a pénzben kifejezett előnyökre diszkontrátát kell alkalmazni, amely kifejezi, hogy az idő múlásával változik a társadalom számára jelentett előnyök értéke.

2.4. Az eltérés iránti kérelemben egyértelműen meg kell jelölni a környezeti előnyökkel kapcsolatos információk forrását és a környezeti előnyök kiszámításához használt módszereket, beleértve az 1.3. pont c) alpontjában említett diszkontrátát és a környezeti előnyök értékelésével kapcsolatos becsült bizonytalanságokat is.

2.5. Az illetékes hatóság a környezeti előnyök üzemeltető által végzett értékelését szakértői vélemények vagy más olyan létesítmények adatai alapján értékeli, ahol az elérhető legjobb technikákat a közelmúltban bevezették.

3. Aránytalan költségek a környezeti előnyökhöz képest

- 3.1. Annak megállapítása céljából, hogy fennáll-e aránytalanság, össze kell hasonlítani az elérhető legjobb technikához kapcsolódó kibocsátási szinteknek való megfelelés költségeit és az ilyen megfelelés előnyeit.
- 3.2. Az összehasonlítási mechanizmusnak a következő elemeket kell tartalmaznia:
- a) a költségek és a környezeti előnyök értékelésével kapcsolatos bizonytalanságok kezelésére szolgáló módszer;
 - b) azon árés meghatározása, amellyel a költségeknek meg kell haladniuk a környezeti előnyöket.”
-

IV. MELLÉKLET

A 2010/75/EU irányelv III. melléklete a következőképpen módosul:

a) A 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. kevésbé veszélyes anyagok használata, például különös aggodalomra okot adó anyagok kevesebb használata;”

b) Az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. technológiai előnyök, ideértve a digitális eszközöket, és a tudományos ismeretek és megértés változásai;”

c) A 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. a folyamatban használt nyersanyagok, beleértve a vizet, felhasználása és azok jellemzője, valamint az erőforráshatékonyság és az újrafelhasználás és a dekarbonizáció;”

d) A 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„10. a kibocsátások környezetre, többek között a biológiai sokféleségre kifejtett általános hatása megelőzésének vagy minimumra csökkentésének szükségessége és kockázata;”

e) A 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre és emberi egészségre gyakorolt következményeinek csökkentése;”.

V. MELLÉKLET

A 2010/75/EU irányelv IV. melléklete a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A nyilvánosságot közzététel útján és egy weboldalon a döntéshozatali eljárás kezdetén, vagy legkésőbb amint az információ észszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatják a következőket illetően:”;

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az érintett nyilvánosság tagjainak korai és tényleges lehetőséget kell biztosítani arra, hogy észrevételeiket és véleményüket a döntés meghozatalát megelőzően az illetékes hatósághoz eljuttathassák.”;

c) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A különböző szakaszokra észszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság tagjainak felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban történő hatékony részvételére e melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.”

VI. MELLÉKLET

A 2010/75/EU irányelv V. melléklete a következőképpen módosul:

a) A 3. rész (8) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető indokolatlan késedelem nélkül értesíti az illetékes hatóságot az automatikus mérési rendszerek ellenőrzésének eredményeiről.”

b) A 3. rész (10) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Minden olyan nap, amikor háromnál több óránkénti átlagérték érvénytelen az automatikus mérési rendszer hibája vagy karbantartása miatt, érvénytelenítésre kerül. Amennyiben egy év során ilyen okból tíznél több napot érvénytelenítenek, az illetékes hatóság az üzemeltető számára indokolatlan késedelem nélkül az automatikus mérési rendszer megbízhatóságának növelését célzó intézkedéseket ír elő.”

VII. MELLÉKLET

A 2010/75/EU irányelv VI. melléklete a következőképpen módosul:

A 6. rész 1.2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„1.2. Valamennyi szennyező anyag mintavételét és elemzését, ideértve a dioxinokat és a furánokat is, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és az azok kalibrálására szolgáló referenciaméréseket, a CEN szabványok szerinti módszer szerint kell elvégezni. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-szabványokat, nemzeti vagy egyéb nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani. Ez vonatkozik a mintavételt és az elemzést végző laboratórium minőségbiztosítási rendszerére is. Az automatikus mérési rendszereket a referenciamódszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrzik.”
